

Čtvrtek, 13. prosince 2012

P7_TA(2012)0503

Výroční zpráva o stavu lidských práv a demokracie ve světě v roce 2011 a politice Evropské unie v této oblasti**Usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. prosince 2012 o výroční zprávě o stavu lidských práv a demokracie ve světě v roce 2011 a politice Evropské unie v této oblasti (2012/2145(INI))**

(2015/C 434/09)

Evropský parlament

- s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv, Evropskou úmluvu o lidských právech, Listinu základních práv Evropské unie a další klíčové mezinárodní smlouvy a nástroje týkající se lidských práv,
- s ohledem na výroční zprávu EU o stavu lidských práv a demokracie ve světě v roce 2011 přijatou Radou pro zahraniční věci dne 25. června 2012,
- s ohledem na své usnesení ze dne 18. dubna 2012 o výroční zprávě o stavu lidských práv ve světě a politice Evropské unie v této oblasti včetně dopadů na strategickou politiku EU týkající se lidských práv⁽¹⁾,
- s ohledem na strategický rámec EU a akční plán EU pro lidská práva a demokracii (11855/2012) přijaté Radou pro zahraniční věci dne 25. června 2012,
- s ohledem na rozhodnutí Rady 2012/440/SZBP ze dne 25. července 2012 o jmenování zvláštního zástupce Evropské unie pro lidská práva,
- s ohledem na společné sdělení vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a Evropské komise adresované Evropskému parlamentu a Radě ze dne 12. prosince 2011 s názvem Lidská práva a demokracie jako priority vnější činnosti EU – na cestě k efektivnějšímu přístupu (COM(2011)0886),
- s ohledem na obecné zásady Evropské unie v oblasti lidských práv,
- s ohledem na svůj postoj ze dne 8. července 2010⁽²⁾ o Evropské službě pro vnější činnost,
- s ohledem na rezoluci Valného shromáždění OSN č. 65/276 ze dne 3. května 2011 o účasti Evropské unie na činnosti Organizace spojených národů,
- s ohledem na Deklaraci tisíciletí OSN ze dne 8. září 2000 (A/Res/55/2) a rezoluce přijaté Valným shromážděním OSN,
- s ohledem na své usnesení ze dne 17. listopadu 2011 o podpoře EU Mezinárodnímu trestnímu soudu: čelit problémům a překonávat potíže⁽³⁾, a na své usnesení ze dne 19. května 2010 o první konferenci hodnotící Římský statut Mezinárodního trestního soudu konané v Kampale v Ugandě ve dnech 31. května – 11. června 2011⁽⁴⁾ a na závazky, které EU při této příležitosti přijala⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Přijaté texty P7_TA(2012)0126.

⁽²⁾ Úř. věst. C 351 E, 2.12.2011, s. 454.

⁽³⁾ Přijaté texty P7_TA(2011)0507.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 161 E, 31.5.2011, s. 78.

⁽⁵⁾ <http://www.icc-cpi.int/NR/rdonlyres/18B88265-BC63-4DFF-BE56-903F2062B797/0/RC9ENGFRA SPA.pdf>

Čtvrtek, 13. prosince 2012

- s ohledem na rozhodnutí Rady 2011/168/SZBP ze dne 21. března 2011 o Mezinárodním trestním soudu ⁽¹⁾ a revidovaný akční plán ze dne 12. července 2011 v návaznosti na rozhodnutí Rady o Mezinárodním trestním soudu,
- s ohledem na své usnesení ze dne 14. prosince 2011 o přezkumu evropské politiky sousedství ⁽²⁾,
- s ohledem na společné sdělení vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a Komise adresované Evropské radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 8. března 2011 s názvem Partnerství pro demokracii a sdílenou prosperitu s jižním Středomořím (COM(2011)0200),
- s ohledem na společné sdělení vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a Komise ze dne 25. května 2011 nazvané Nový přístup k sousedství, jež prochází změnami (COM(2011)0303),
- s ohledem na závěry Rady pro zahraniční věci o evropské politice sousedství přijaté dne 20. června 2011 na 3101. zasedání Rady,
- s ohledem na závěry Rady pro zahraniční věci o Evropské nadaci pro demokracii přijaté dne 1. prosince 2011 na 3130. zasedání Rady a na deklaraci o založení Evropské nadace pro demokracii, kterou schválil výbor Coreper dne 15. prosince 2011,
- s ohledem na své doporučení Radě ze dne 29. března 2012 o způsobu a podmínkách možného založení Evropské nadace pro demokracii (END) ⁽³⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 7. července 2011 o vnější politice EU na podporu demokracie ⁽⁴⁾,
- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 25. října 2011 nazvané Obnovená strategie EU pro sociální odpovědnost podniků na období 2011–2014,
- s ohledem na své doporučení Radě ze dne 2. února 2012 týkající se konzistentní politiky uplatňované vůči režimům, proti nimž EU zavedla omezující opatření týkající se osobních a komerčních zájmů vůdců těchto režimů ⁽⁵⁾,
- s ohledem na zprávu zvláštního zpravodaje OSN pro podporu a ochranu svobody názoru a projevu ze dne 16. května 2011 (A/HRC/17/27), která zdůrazňuje použitelnost mezinárodních norem, jež se týkají lidských práv, a standardů práva na svobodu názoru a projevu na oblast internetu jako komunikačního média,
- s ohledem na sdělení komisařky pro digitální agendu na téma „strategie neodpojování“, které zveřejnila dne 12. prosince 2011,
- s ohledem na zprávu zvláštního zpravodaje OSN ze dne 28. července 2011 (A/66/203) o situaci obránců lidských práv,
- s ohledem na rezoluci Valného shromáždění OSN ze dne 21. prosince 2010 (A/RES/65/206) o moratoriu na používání trestu smrti,
- s ohledem na Úmluvu proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 76, 22.3.2011, s. 56.

⁽²⁾ Přijaté texty P7_TA(2011)0576.

⁽³⁾ Přijaté texty, P7_TA(2012)0113.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 291 E, 4.10.2011, s. 171.

⁽⁵⁾ Přijaté texty P7_TA(2012)0018.

Čtvrtek, 13. prosince 2012

- s ohledem na své usnesení ze dne 11. září 2012 o údajném převozu a nezákonném zadržování vězňů ze strany CIA v evropských zemích ⁽¹⁾,
- s ohledem na průběžnou zprávu zvláštního zpravodaje OSN ze dne 5. srpna 2011 (A/66/268) o mučení a jiném krutém, nelidském či ponižujícím zacházení nebo trestání, izolační vazbě, včetně psychiatrických léčen,
- s ohledem na rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325, 1820, 1888, 1889 a 1960 o ženách, míru a bezpečnosti,
- s ohledem na zprávu o ukazatelích EU pro účely komplexního přístupu k provádění rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1325 a č. 1820 o ženách, míru a bezpečnosti ze strany EU, přijatou Radou EU dne 13. května 2011,
- s ohledem na závěry Rady ze dne 1. prosince 2011 o společné bezpečnostní a obranné politice,
- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 13. října 2011 nazvané Zvýšení dopadu rozvojové politiky EU: Agenda pro změnu (COM (2011)0637),
- s ohledem na Úmluvu o odstranění všech forem diskriminace žen a na její opční protokol,
- s ohledem na Úmluvu o předcházení násilí páchanému na ženách a domácímu násilí a boji proti němu, kterou Výbor ministrů Rady Evropy přijal dne 7. dubna 2011,
- s ohledem na rezoluce OSN o právech dítěte, zejména pak na její nejnovější rezoluci ze dne 4. dubna 2012,
- s ohledem na rezoluci Rady OSN pro lidská práva ze dne 17. června 2011 o lidských právech, sexuální orientaci a genderové identitě,
- s ohledem na to, že Evropská unie dne 22. ledna 2011 přistoupila k Úmluvě Valného shromáždění OSN o právech osob se zdravotním postižením, která je první úmluvou OSN o lidských právech, již Evropská unie ratifikovala jako „organizace regionální integrace“,
- s ohledem na návrh zásad a pokynů OSN pro účinné odstranění diskriminace založené na práci a rodinném původu, které zveřejnila Rada pro lidská práva (A/HRC/11/CRP.3),
- s ohledem na připomínky a doporučení týkající se diskriminace podle kast, jež vyjádřila vysoká komisařka OSN pro lidská práva, smluvní subjekty OSN a zmocněnci OSN pro zvláštní postupy, a zejména s ohledem na zprávu zvláštního zpravodaje o současných podobách rasismu, rasové diskriminace, xenofobie a souvisejícími projevy nesnášenlivosti ze dne 24. května 2011 (A/HRC/17/40),
- s ohledem na závěry Rady ze dne 21. února 2011 o nesnášenlivosti, diskriminaci a násilí na základě náboženského vyznání nebo přesvědčení a s ohledem na rezoluci Valného shromáždění OSN č. 66/167 o boji proti nesnášenlivosti, negativním stereotypům a stigmatizaci a diskriminaci osob na základě náboženského vyznání či přesvědčení a proti páchání násilí na těchto osobách a podněcování k násilí vůči nim,
- s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci a na stanoviska Výboru pro rozvoj a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A7-0377/2012),

⁽¹⁾ Přijaté texty, P7_TA(2012)0309.

Čtvrtek, 13. prosince 2012

- A. vzhledem k tomu, že Smlouvy Unii ukládají, aby její vnější činnost spočívala na zásadách demokracie, právního státu, univerzality a nedělitelnosti lidských práv a základních svobod, úcty k lidské důstojnosti, na zásadách rovnosti a solidarity a na dodržování zásad Charty Organizace spojených národů a mezinárodního práva;
- B. vzhledem k tomu, že spravedlnost, právní stát, odpovědnost za všechny zločiny, včetně těch nejtěžších zločinů, které se dotýkají mezinárodního společenství, spravedlivé procesy a nezávislé soudnictví jsou nepostradatelnou součástí ochrany lidských práv a pilíři udržitelného míru;
- C. vzhledem k tomu, že demokracie a právní stát jsou nejspolehlivější zárukou lidských práv a základních svobod, nediskriminace ve všech jejich podobách a tolerance vůči jednotlivcům a skupinám a rovnosti příležitostí pro všechny;
- D. vzhledem k tomu, že ponaučení z událostí arabského jara musí být i nadále pro EU podnětem k přezkoumání vlastních politik týkajících se mj. obránců lidských práv, mezinárodního humanitárního práva, dialogu o lidských právech se třetími zeměmi a občanskou společností (včetně nevládních organizací a místních hnutí) a sociálních médií, ke zlepšování těchto politik a k zajištění jejich vzájemného souladu;
- E. vzhledem k tomu, že je povinností EU pomoci zemím, s nimiž podepsala mezinárodní dohody, včetně obchodních dohod, při prosazování všech těchto klíčových zásad, a to zejména tím, že zajistí, aby důsledně dodržovaly doložky o lidských právech a demokracii obsažené v těchto dohodách;
- F. vzhledem k tomu, že přístup k internetu je klíčovým prostředkem přístupu k informacím, ke svobodě projevu, tisku, sdružování a k hospodářskému, sociálnímu, politickému a kulturnímu rozvoji; vzhledem k tomu, že EU musí lidská práva chránit a prosazovat jak na internetu, tak i mimo něj;
- G. vzhledem k tomu, že v mnoha zemích světa roste počet případů porušování svobody myšlení, svědomí a náboženského vyznání či přesvědčení, jehož se dopouštějí vlády, jakož i nestátní činitelé, v důsledku čehož dochází k diskriminaci a nesnášenlivosti vůči určitým jednotlivcům a náboženským společenstvím, včetně menšin a nevěřících osob;
- H. vzhledem k zásadní úloze žen a jejich plného zapojení do politické, hospodářské a sociální oblasti, zejména v rámci poválečného procesu budování míru, při jednáních o přechodu k demokracii a při řešení konfliktů, usmířování a v procesu stabilizace;
- I. vzhledem k tomu, že výroční zpráva o stavu lidských práv a demokracie ve světě a o politice Evropské unie v této oblasti by neměla být jen reflexí a přehledem dosavadních úspěchů a chyb, ale měla by sloužit rovněž jako inspirace pro strategii a akční plán EU v oblasti lidských práv a demokracie; vzhledem k tomu, že každá další výroční zpráva by v ideálním případě měla znamenat hmatatelný a pravidelný příspěvek ke zlepšování politiky EU v oblasti lidských práv ve světě;

Výroční zpráva EU za rok 2011

1. vítá přijetí výroční zprávy EU o stavu lidských práv a demokracie ve světě v roce 2011; vítá skutečnost, že místopředsdkyně Komise, vysoká představitelka Unie představila tuto výroční zprávu na červnovém plenárním zasedání Parlamentu a vrátila se tak k obvyklé praxi;
2. bere na vědomí pozitivní kroky, které byly v souvislosti se zpracováním výroční zprávy v předchozích letech učiněny, zdůrazňuje však, že stále ještě existují možnosti, jak tuto zprávu zlepšovat;
3. věří, že výroční zpráva by mohla být důležitým nástrojem pro informování o činnosti EU v této oblasti a mohla by přispět ke zviditelnění akcí EU; vyzývá místopředsdkyni Komise, vysokou představitelku Unie, aby při sestavování budoucích výročních zpráv vedla s Parlamentem aktivní a soustavné konzultace a aby poskytovala informace o způsobu, jakým byla zohledněna usnesení Parlamentu;

Čtvrtek, 13. prosince 2012

Obecné úvahy

4. vítá přijetí strategického rámce EU pro lidská práva, k němuž došlo dne 25. června 2012; naléhavě vyzývá orgány EU, aby společným úsilím zajistily jeho včasné a řádné provádění, aby věrohodným způsobem splnily závazek vyplývající ze Smlouvy o EU prosazovat zahraniční politiku vycházející z lidských práv, demokratických hodnot a právního státu, a to zásadovým a soustavným způsobem, přičemž zabrání používání „dvojího metru“;

5. naléhavě vyzývá Radu, Komisi, Evropskou službu pro vnější činnost (ESVČ) a Evropský parlament, aby úzce spolupracovaly při provádění jednotné, ambiciózní a účinné politiky EU v oblasti lidských práv ve světě, jejímž základem bude tento strategický rámec, a aby přitom využívaly rozvojové pomoci EU a příležitostí, které nabízí Evropská nadace pro demokracii, a umožnily tak EU zachovat si postavení nejvýznamnějšího zastávce lidských práv a dostát tomuto postavení;

6. doporučuje, aby Rada a ESVČ provedly v polovině období hodnocení tohoto nového souboru opatření v oblasti lidských práv, zvláště pak hodnocení akčního plánu; zdůrazňuje, že v rámci tohoto procesu je třeba vést s Parlamentem rozsáhlé konzultace a pravidelně jej informovat a že je nutno do něj zapojit občanskou společnost;

7. vítá mandát zvláštního zástupce EU pro téma lidských práv a plánované vytvoření pracovní skupiny Rady pro lidská práva (COHOM) se sídlem v Bruselu; těší se na jejich úzkou spolupráci s Parlamentem, která je v případě zvláštního zástupce EU rovněž v souladu s ustanoveními článku 36 Smlouvy o EU;

8. očekává, že COHOM posílí spolupráci s pracovní skupinou Rady pro základní práva (FREMP) a že se budou zabývat otázkou souladu vnější a vnitřní politiky EU v oblasti lidských práv; zdůrazňuje, že je důležité, aby byly politiky Evropské unie soudržné, důsledné a příkladné a aby byly v souladu se základními hodnotami a zásadami s cílem zvýšit věrohodnost EU v celosvětovém měřítku, zajistit účinnost politik EU v oblasti lidských práv a skutečně respektovat univerzálnost lidských práv;

9. vítá pozitivní dopad výkonu právní subjektivity EU, jak ho stanovila Lisabonská smlouva, který umožnil ratifikaci Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením v prosinci 2010, na soudržnost vnitřních i vnějších politik EU; vyzývá k tomu, aby byl stejný přístup zaujat i k dalším mezinárodním smlouvám a úmluvám v oblasti lidských práv; vyzývá Radu a Komisi, aby v této oblasti zaujaly iniciativní přístup s cílem vyřešit negativní důsledky nesystematického podepisování a ratifikací dalších důležitých mezinárodních smluv a úmluv v členských státech EU;

10. naléhavě vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku Unie, ESVČ, Radu a Komisi, aby v zájmu účinnosti důsledně zajišťovaly soudržnost jednotlivých vnějších finančních nástrojů a stávajících či plánovaných aktivit a metodik EU v oblasti referenčních ukazatelů, monitorování a hodnocení, které se týkají stavu lidských práv a demokracie ve třetích zemích, k nimž patří například: oddíly o lidských právech a demokracii ve zprávách o pokroku v oblasti politiky rozšiřování a sousedství; hodnocení zásady „více za více“ v oblasti lidských práv a demokracie, která byla stanovena v rámci evropské politiky sousedství; plánované zahrnutí problematiky lidských práv do hodnocení dopadů, které se provádí pro účely legislativních a nelegislativních návrhů a regionálních nebo dvoustranných dohod, ať už se jedná o dohody obchodní, dohody o partnerství a přidružení nebo dohody o spolupráci; plán Komise na zavedení hodnocení lidských práv v rámci různých způsobů poskytování pomoci EU (zvláště v souvislosti s rozpočtovou podporou); posílení provádění monitorovacího mechanismu pro kontrolu dodržování úmluv o lidských právech v zemích GSP+; cíl systematicky sledovat využívání zpráv volebních pozorovatelských misí EU a důraz, který Rada EU klade na referenční ukazatele a na trvalé a systematické zohledňování aspektů týkajících se lidských práv, rovnosti žen a mužů a dětí postižených ozbrojeným konfliktem v dokumentech misí SBOP obsahujících získané poznatky;

11. vítá přijetí strategií pro lidská práva pro jednotlivé země, jejichž cílem je co nejvhodnější a nejúčinnější provádění politik EU; uznává klíčovou úlohu, kterou zastávají místní delegace EU při vypracovávání strategií pro jednotlivé země přizpůsobených jejich specifickým okolnostem a jejich následné sledování, zdůrazňuje však, že ESVČ je odpovědná za koordinaci a musí zajistit jednotné uplatňování priorit politiky EU v oblasti lidských práv, které jsou stanoveny ve

Čtvrtek, 13. prosince 2012

strategickém rámci pro lidská práva a v obecných zásadách EU; zdůrazňuje, že je důležité dobudovat síť kontaktních míst pro lidská práva a demokracii v rámci delegací EU a misí a operací SBOP; naléhavě vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku Unie, ESVČ a členské státy, aby jako osvědčený postup přijaly metodu místního řešení problémů v oblasti lidských práv za pomoci pracovních skupin pro lidská práva vytvořených v rámci součinnosti delegací EU a velvyslanectví členských států EU; také naléhavě vyzývá, aby byly udržovány pravidelné kontakty se zástupci občanské společnosti, obránci lidských práv a poslanci vnitrostátních parlamentů; podporuje ESVČ v jejím záměru školit v problematice lidských práv a demokracie všechny pracovníky ESVČ, Komise, delegací EU a misí SBOP a agentur Evropské unie, které udržují vztahy se třetími zeměmi, zejména pracovníky agentury FRONTEX; žádá, aby se věnovala velká pozornost zejména ochraně obránců lidských práv; je toho názoru, že strategie jednotlivých zemí pro lidská práva by měly být začleněny do SZBP, SBOP, obchodních a rozvojových politik EU, a to jak do geografických, tak do tematických programů, s cílem zajistit větší účinnost, účelnost a soudržnost;

Působení EU v Organizaci spojených národů

12. vítá úsilí EU o podporu a oživení činnosti v oblasti lidských práv v rámci systému OSN, včetně ukončení přezkoumání postupů a mechanismů Rady OSN pro lidská práva v roce 2011; zdůrazňuje trvalý význam podpory nezávislosti Úřadu vysoké komisařky pro lidská práva a úlohu zvláštních zpravodajů OSN pro lidská práva pro jednotlivá témata a země a s potěšením očekává jejich úzkou spolupráci s nově jmenovaným zvláštním zástupcem EU pro lidská práva; zdůrazňuje význam toho, že Evropská unie přistoupila dne 22. ledna 2011 k Úmluvě OSN o právech osob se zdravotním postižením, která je první úmluvou OSN o lidských právech, již Evropská unie ratifikovala jako právní subjekt;

13. zdůrazňuje význam a jednoznačnou podporu aktivní účasti EU v činnosti UNHRC, a to prostřednictvím společného prosazování rezolucí, vydávání prohlášení a zapojení do interaktivních dialogů a diskusí;

14. vítá iniciativní přístup členských států EU usilujících o posílení věrohodnosti systému OSN v oblasti lidských práv tím, že společně rozšiřují stálé pozvání k účasti na zvláštních postupech OSN v oblasti lidských práv, že daly podnět ke svolání zvláštního zasedání Rady OSN pro lidská práva o situaci v Libyi, které přišlo s historicky významným doporučením pozastavit členství Libye v Radě OSN pro lidská práva, a tím, že se postavily do čela snah, které vedly ke zřízení nezávislé vyšetřovací komise pro lidská práva v Sýrii;

15. uznává potenciál EU v oblasti rozšiřování informací a kreativního vytváření koalic, jehož dokladem je činnost EU, která připravila cestu k přijetí důležité rezoluce Rady OSN pro lidská práva o lidských právech, sexuální orientaci a genderové identitě, již podpořily státy ze všech regionů, a rovněž nalézání konsensu na jednáních v Ženevě a v New Yorku o nezbytnosti bojovat proti náboženské nesnášenlivosti a chránit svobodu náboženského vyznání či přesvědčení a zároveň zabránit možnému škodlivému dopadu na jiná základní lidská práva, jako je svoboda projevu;

16. opakuje svůj nesouhlas s postupem regionálních skupin, které do Rady pro lidská práva organizují volby bez účasti více kandidátů;

17. doporučuje, aby byla přijata opatření navazující na doporučení všeobecného pravidelného přezkumu, která je třeba soustavně začleňovat do strategií jednotlivých zemí pro lidská práva a do dialogů a konzultací o lidských právech;

18. připomíná potřebu dostatečných finančních prostředků na to, aby regionální úřady Úřadu vysokého komisaře OSN pro lidská práva (OHCHR) zůstaly v provozu;

19. připomíná skutečnost, že Valné shromáždění OSN přijalo rezoluci 65/276 o zapojení EU do činnosti OSN, a vidí v tom první krok, který povede k většímu úsilí o rozšíření úlohy Unie v oblasti lidských práv v činnosti dané organizace;

Čtvrtek, 13. prosince 2012

Politika EU v oblasti mezinárodního trestního soudnictví, boje proti beztrestnosti a ve vztahu k Mezinárodnímu trestnímu soudu

20. vyjadřuje své politování nad tím, že v nových a přechodových demokraciích se pod rouškou právního státu a boje proti korupci často projevuje selektivní spravedlnost; vyjadřuje své politování nad tím, že selektivní spravedlnost se stala stěží něčím víc než jen prostředkem politické odplaty a vyřizování účtů s politickými odpůrci v podobě zastrahování opozice, pracovníků sdělovacích prostředků a obránců lidských práv a jejich zatlačování na okraj politického života, zvláště v době před volbami; nadále vyjadřuje své znepokojení nad obviněními z trestné činnosti a politicky motivovanými žalobami vznesenými proti členům opozice na Ukrajině a naléhavě vyzývá ukrajinské orgány, aby ukončily pokračující pronásledování opozice, které je závažnou překážkou v úsilí této země o zajištění právního státu a demokratických hodnot;

21. vyjadřuje politování nad tím, že navzdory četným výzvám mezinárodních orgánů adresovaným ruským orgánům nebylo dosaženo pokroku ve vyšetřování smrti Sergeje Magnitského; naléhavě proto vyzývá Radu, aby prosazovala a na celém území EU uplatňovala zákaz vydávání víz úředníkům odpovědným za smrt Sergeje Magnitského a aby zmrazila veškerá finanční aktiva, která oni sami nebo jejich blízcí rodinní příslušníci mohou vlastnit na území EU;

22. je nadále zklamán postupem vůči Michailu Chodorkovskému a Platonu Lebeděvovi, který mezinárodnímu společenství vnímá jako politicky motivovaný;

23. připomíná si desáté výročí vstupu Římského statutu Mezinárodního trestního soudu v platnost; vítá jeho ratifikaci Kapverdskou republikou a Vanuatskou republikou; uznává Mezinárodní trestní soud jako mechanismus „poslední instance“, který je odpovědný za prosazování spravedlnosti pro oběti zločinů proti lidskosti, genocidy a válečných zločinů, jak stanoví zásada doplňkovosti v Římském statutu;

24. opětovně vyslovuje svou rozhodnou podporu Mezinárodnímu trestnímu soudu v jeho boji proti beztrestnosti v případech nejzávažnějších zločinů mezinárodního významu; vyzývá EU a její členské státy, aby i nadále poskytovaly politickou, diplomatickou, logistickou a finanční podporu Mezinárodnímu trestnímu soudu a dalším mezinárodním trestním soudům, včetně mezinárodních soudních tribunálů ad hoc pro bývalou Jugoslávii a Rwandu, zvláštního soudu pro Sierra Leone, zvláštních soudních komor Kambodže a zvláštního tribunálu pro Libanon;

25. vítá začlenění odkazu na potřebu důrazně bojovat proti beztrestnosti v případě závažných trestných činů, mimo jiné prostřednictvím závazku vůči Mezinárodnímu trestnímu soudu, do strategického rámce EU a akčního plánu pro lidská práva a demokracii a pochopení skutečnosti, že prvořadou povinností států je vyšetřovat závažné mezinárodní zločiny, podporovat posilování kapacit vnitrostátních soudních systémů pro vyšetřování a stíhání těchto zločinů a přispívat k tomuto posilování kapacit;

26. vítá závazky přijaté v rozhodnutí Rady 2011/168/SZBP o Mezinárodním trestním soudu přijatém dne 21. března 2011 a návazný akční plán ze dne 12. července 2011 a doporučuje EU a jejím členským státům, aby zajistily jejich provádění pomocí účinných a konkrétních opatření s cílem podpořit univerzálnost a celistvost Římského statutu, podporovat nezávislost soudu a jeho účinné a účelné fungování a podpořit uplatňování zásady doplňkovosti; vyzývá zvláštního zástupce EU pro lidská práva, aby provedl činnosti související s Mezinárodním trestním soudem obsažené ve strategickém rámci EU pro lidská práva a demokracii;

27. uznává úsilí Komise o vytvoření „souboru nástrojů EU pro doplňkovost“, jehož cílem je podpora rozvoje vnitrostátních kapacit a vytvoření politické vůle, pokud jde o vyšetřování a stíhání údajných mezinárodních trestných činů, a zdůrazňuje, že pro dokončení tohoto souboru jsou důležité podrobné konzultace s členskými státy, Parlamentem a organizacemi občanské společnosti;

28. opakuje své doporučení, aby se Římský statut stal také součástí souboru mezinárodních smluv týkajících se řádné správy věcí veřejných a aby byl právní stát ratifikován třetími zeměmi zařazenými do systému všeobecných preferencí (GSP+); podporuje důsledné uvádění doložky o Mezinárodním trestním soudu do dohod EU se třetími zeměmi; vyzývá k zohlednění role Mezinárodního trestního soudu ve všech prioritách zahraniční politiky EU, zejména systematickým prosazováním boje proti beztrestnosti a zásady doplňkovosti;

Čtvrtek, 13. prosince 2012

29. zdůrazňuje význam výrazného působení EU s cílem předjímat případy nespolupráce, a díky tomu jim zabránit nebo je odsoudit – může jít o výzvy jednotlivcům podléhajícím zatýkácímu rozkazu Mezinárodního trestního soudu a neprovedení zatčení a nevydání takových osob; znovu vyzývá EU a její členské státy, aby včas vyhověly veškerým žádostem soudu o pomoc a spolupráci s cílem zajistit mimo jiné vykonání již vydaných zatýkácích rozkazů; znovu potvrzuje, že je třeba, aby EU a její členské státy s pomocí ESVČ zavedly soubor interních pokynů, v nichž bude nastíněn kodex chování při stycích mezi úředníky EU a členských států a osobami, které stíhá Mezinárodní trestní soud;

30. vyjadřuje hluboké znepokojení nad výsledkem rozprav o rozpočtu na zasedání shromáždění smluvních států ve dnech 12.–21. prosince 2011, při němž hrozilo, že soud nebude mít dostatek finančních prostředků; hluboce lituje toho, že některé evropské státy, které jsou smluvními stranami Římského statutu, naléhají na přijetí rozpočtu s nulovým zvýšením nebo nižšího rozpočtu a že shromáždění nesouhlasilo s poskytnutím dostatečných zdrojů soudu, aby mohl účinně plnit svůj soudní mandát a dávat průchod spravedlnosti důrazným, spravedlivým, účinným a smysluplným způsobem; vyzývá členské státy, aby projevily na zasedání shromáždění smluvních stran výraznou podporu fungování soudu a aby odmítly návrhy nulového nominálního zvýšení jeho rozpočtu, což by podlomilo jeho schopnost dát průchod spravedlnosti a reagovat na nové situace;

31. zdůrazňuje, že podpora EU pro boj proti beztrestnosti by měla pokrývat řadu iniciativ, které mimo jiné zahrnují: zvýšené úsilí o prosazování širší ratifikace a uplatňování Římského statutu a Dohody o výsadách a imunitách Mezinárodního trestního soudu, aby se soud skutečně stal globálním a univerzálním; zvýšené úsilí o zajištění plné spolupráce se soudem, včetně přijetí příslušných vnitrostátních právních předpisů o spolupráci a uzavírání rámcových dohod s Mezinárodním trestním soudem týkajících se vymáhání rozsudků soudu, ochrany a přemísťování obětí a svědků apod. s cílem usnadnit odpovídající a včasnou spolupráci se soudem; a rozhodnou politickou a diplomatickou podporu, zejména s ohledem na vykonání vydaných zatýkácích rozkazů;

32. v souvislosti s arabským jarem zdůrazňuje důležitost vytvoření koherentní a odstíněné politiky EU v oblasti přechodného soudnictví spolu s posilováním nezávislosti soudnictví, včetně vazby na Mezinárodní trestní soud jako soud posledního stupně, který by měl zemín, jež se nacházejí v období přechodu, pomoci řešit případy porušování lidských práv, k nimž zde v minulosti došlo, bojovat proti beztrestnosti a zabránit tomu, aby opakovaně docházelo k porušování lidských práv;

33. zdůrazňuje, že digitální shromažďování důkazů a šíření obrazové dokumentace k případům porušení lidských práv může přispět k celosvětovému boji proti beztrestnosti; domnívá se, že je zapotřebí pomoc k tomu, aby takové materiály byly podle mezinárodního (trestního) práva přípustné jako důkazy pro soudní řízení;

Činnost EU v oblasti mezinárodního humanitárního práva

34. vítá skutečnost, že byl do výroční zprávy o lidských právech a demokracii za rok 2011 poprvé zahrnut oddíl věnovaný mezinárodnímu humanitárnímu právu, a vítá úsilí EU o zajištění odpovědnosti dokumentováním případů porušování tohoto práva a podporováním mechanismů odpovědnosti, a také její závazky týkající se boje proti nedobrovolnému mizení osob, pokračující podpory Mezinárodního trestního soudu, úsilí o další rozšiřování účasti na využívání hlavních nástrojů mezinárodního humanitárního práva, prosazování respektu k základním procesním zárukám pro všechny osoby zajaté při ozbrojeném konfliktu a podpory mezinárodních nástrojů zaměřených na řešení humanitárních rizik, která představují zbytky výbušnin z válečných konfliktů, kazetová munice, improvizovaná výbušná zařízení a protipěchotní miny;

35. vyjadřuje nicméně politování nad tím, že obecné povědomí o obecných zásadách Evropské unie týkajících se podpory dodržování mezinárodního humanitárního práva a jejich uplatňování zůstává ve srovnání s jinými zásadami na výrazně nižší úrovni; vyzývá EU, aby na uplatňování těchto zásad kladla větší politický důraz a uvolnila pro tento účel více zdrojů, zvláště pak aby zajistila, aby se mezinárodní humanitární právo standardně uplatňovalo v rámci operací pro řešení krizí, a aby proaktivně bojovala proti beztrestnosti a zasazovala se o zajištění individuální odpovědnosti;

Čtvrtek, 13. prosince 2012

36. připomíná, že s cílem na prvním místě zabránit porušování lidských práv musí být dodržování mezinárodního práva jádrem jakékoli strategie EU zaměřené na podporu lidských práv a demokracie ve světě, zejména pokud jde o její vztahy s partnery, kteří jsou stranami ozbrojeného nebo zamrzlého konfliktu; připomíná potřebu ukončit jakoukoli podporu EU stranám konfliktu, ať již finanční, logistickou nebo taktickou, včetně dodávek zbraní, munice a jakéhokoli jiného druhu vojenského zařízení, jak stanoví společný postoj EU k vývozu zbraní;

37. zdůrazňuje dále, že je třeba zajistit, aby otázka boje proti beztretnosti zločinů proti lidskosti, válečných zločinů a genocidy byla v dvoustranných vztazích EU s příslušnými zeměmi řešena soustavnějším způsobem s tím, že bude zmiňována i ve veřejných prohlášeních, a aby se EU problémem beztretnosti zabývala důslednějším způsobem na mnohostranné úrovni, například na půdě Valného shromáždění OSN a Rady pro lidská práva;

38. připomíná svůj závazek vůči zásadě „odpovědnost za ochranu“ (R2P), přičemž zdůrazňuje význam toho, aby mezinárodní společenství, a také EU, přijaly odpovědnost za podíl na řešení závažného porušování lidských práv ve třetích zemích v situaci, kdy vlády těchto zemí nejsou schopny nebo ochotny chránit své vlastní občany; zdůrazňuje, že toto působení mezinárodního společenství zahrnuje poskytování humanitární pomoci a odpovídající diplomatický tlak, a teprve jako poslední možnost kolektivní použití síly, pod záštitou či se souhlasem Rady bezpečnosti OSN; naléhavě vyzývá EU, aby se aktivně zasazovala o naléhavou reformu Rady bezpečnosti OSN, aby nedocházelo k obstrukcím R2P;

39. vyzdvihuje v této souvislosti kroky Evropské unie a několika členských států EU, které převzaly iniciativu s cílem zabránit dalšímu násilí na civilistech v Libyi během roku 2011, vyjadřuje nicméně politování nad tím, že EU na situaci nereagovala jednotně a společně;

40. je hluboce znepokojen situací v oblasti lidských práv v Libyi, zejména pak s ohledem na podmínky při zadržování osob a zacházení se zadrženými, které mají ve své moci různé militantní skupiny bez toho, aby nad nimi prozatímní vláda měla účinnou a seriózní kontrolu, a požaduje zvýšenou ostražitost a stálou pomoc mezinárodního společenství v souladu s prohlášením vysoké komisařky pro lidská práva před Radou bezpečnosti OSN dne 25. ledna 2012;

41. bere na vědomí snahy Evropské unie a mezinárodního společenství vyvíjené v Sýrii, vyjadřuje však lítost nad tím, že se tyto snahy nepromítly do zlepšení situace na místě; znovu vyjadřuje své hluboké znepokojení nad situací v Sýrii, zejména pokud jde o přetrvávající naléhavou humanitární situaci a neúnosné porušování lidských práv; co nejdůrazněji odsuzuje široce rozšířenou brutální represi a systematické porušování lidských práv a základních svobod ze strany syrského režimu vůči vlastnímu obyvatelstvu, včetně dětí a žen; vyzývá syrské orgány, aby neprodleně ukončily porušování lidských práv a dodržovaly své závazky v rámci mezinárodních právních předpisů v oblasti lidských práv s cílem umožnit pokojný přechod k demokracii; znovu vyslovuje svou rozhodnou podporu zvláštnímu vyslanci OSN a Ligy arabských států a naléhavě vyzývá Radu bezpečnosti OSN, aby podnikla nezbytné kroky k ukončení masakru civilistů a aby osoby odpovědné za vážné válečné zločiny a porušování lidských práv v Sýrii předala Mezinárodnímu trestnímu soudu;

42. vítá novou dobrovolnickou iniciativu EU Aid Volunteers, která v počátečním období svého působení v letech 2014–2020 vytvoří pro přibližně 10 000 Evropanů možnost účastnit se celosvětových humanitárních operací v oblastech, kde je pomoc nejnaléhavěji zapotřebí, a prokázat evropskou solidaritu poskytnutím praktické pomoci komunitám postiženým přírodními katastrofami nebo katastrofami způsobenými člověkem;

43. zastává názor, že soukromé společnosti poskytující armádní či bezpečnostní služby by měly být volány k odpovědnosti za veškeré případy porušování lidských práv a humanitárního práva, jichž se dopustili jejich pracovníci; vyzývá EU a členské státy, aby vzhledem k velmi rozšířenému využívání soukromých společností poskytujících armádní či bezpečnostní služby zintenzívnily své úsilí o nalezení věrohodného regulačního řešení, které zaplní mezery v právních předpisech, pokud jde o povinnost těchto společností zodpovídat se;

Čtvrtek, 13. prosince 2012

Evropská politika sousedství a arabské jaro

44. zdůrazňuje význam povstání, která v roce 2011 proběhla v arabském světě a která byla výrazem touhy po svobodě, spravedlnosti a důstojnosti a současně představují i velkou výzvu pro politiku EU v tomto regionu i za jeho hranicemi; uznává, že EU zvýšila svou politickou angažovanost ve východním i jižním sousedství, zdůrazňuje však, že je třeba se poučit z koncepčních chyb z minula a formulovat novou politiku, která bude v souladu s dodržováním lidských práv a s podporou demokratických hodnot;

45. vítá skutečnost, že EU ve své politice ve vztahu ke svým jižním sousedům klade nový důraz na vzájemnou odpovědnost a společný závazek vůči univerzálním hodnotám lidských práv, demokracie a právního státu; žádá, aby EU ve své politice v oblasti lidských práv uplatňovala jednotný přístup k Jihu i Východu; zdůrazňuje, že je nezbytné zabránit na Východě opakování týchž politických chyb, k nimž došlo na Jihu v době před propuknutím arabského jara v roce 2011;

46. připomíná své usnesení ze dne 25. listopadu 2010 o situaci v Západní Sahaře ⁽¹⁾ a své usnesení ze dne 18. dubna 2012 o výroční zprávě o stavu lidských práv ve světě a politice Evropské unie v této oblasti, včetně dopadů na strategickou politiku EU týkající se lidských práv ⁽²⁾; vyjadřuje znepokojení nad zhoršením stavu lidských práv v Západní Sahaře; požaduje, aby byla dodržována základní práva obyvatel Západní Sahary, a to včetně svobody sdružování, svobody projevu a práva demonstrovat; požaduje propuštění všech západosaharských politických vězňů; požaduje otevření území nezávislým pozorovatelům, nevládním organizacím a sdělovacím prostředkům; znovu opakuje, že podporuje vytvoření mezinárodního mechanismu za účelem sledování lidských práv v Západní Sahaře; podporuje spravedlivé a trvalé řešení konfliktu založené na právu západosaharského lidu na sebeurčení v souladu s příslušnou rezolucí OSN;

47. zdůrazňuje význam úlohy žen a jejich plného zapojení do politického a hospodářského rozhodování, zejména v rámci poválečného procesu budování míru, při jednáních o přechodu k demokracii a v procesu řešení konfliktů, usmiřování a stabilizace, pokud jde o cíl zvýšit informovanost a získat větší pozornost ve snaze o odstranění diskriminace žen v rámci procesu demokratizace, která v současnosti probíhá v řadě třetích zemí;

48. připomíná své stanovisko, že přístup vycházející ze zásady „více za více“ by měl být založen na jasně definovaných kritériích zahrnujících konkrétní, měřitelné, dosažitelné a transparentní časově vázané referenční ukazatele; vyzývá ESVČ a Komisi, aby tento přístup začaly systematicky uplatňovat ve svých zprávách o pokroku v politice sousedství;

49. vítá větší otevřenost EU vůči občanské společnosti a zdůrazňuje, že je zapotřebí, aby občanská společnost soustavnějším a pravidelnějším způsobem přispívala k vypracovávání strategií v jednotlivých zemích a k posuzování stavu lidských práv, které je nezbytným předpokladem řádného uplatňování tohoto přístupu, založeného na zásadě „více za více“, v politice EU;

50. vítá rovněž aktivity realizované v rámci iniciativy Východní partnerství zaměřující se na podporu lidských práv, demokracie, základních svobod a právního státu v partnerských zemích; vyzývá Evropskou unii, aby při tom využívala zkušeností vlastních členských států s přechodem od autoritářských k demokratickým režimům a aby ponaučení získaná na základě těchto zkušeností převedla ve východních partnerských zemích Unie do podoby konkrétních programů orientovaných na výsledky; naléhavě vyzývá EU, aby při prosazování lidských práv, demokracie a právního státu v partnerských zemích zaujala aktivnější a konzistentnější postoj;

51. vyjadřuje nicméně své politování nad tím, že politika Východního partnerství bývá občas předmětem mylných výkladů, kdy se z ní stává spíše politika promíjení a svolnosti a politika dvojího metru, který bývá ve vztahu k východním partnerským zemím často uplatňován;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 99 E, 3.4.2012, s. 87.

⁽²⁾ Přijaté texty P7_TA(2012)0126.

Čtvrtek, 13. prosince 2012

52. je i nadále krajně znepokojen nedemokratičností, absencí právního státu, nerespektováním základních svobod a nedodržíváním lidských práv v Bělorusku, které je jedinou zemí východního sousedství, která není v plné míře zapojena do Východního partnerství a práce parlamentního shromáždění Euronest, zvláště pak v důsledku prezidentských voleb v prosinci 2010 a následných tvrdých zásahů proti protestujícím i politické opozici, jejichž součástí byly i soudní procesy s aktivisty v roce 2011, které nesplňovaly mezinárodní normy a při nichž byly vyneseny nepřiměřeně tvrdé rozsudky; vyzdvihuje jednotnou reakci EU na vypovězení diplomatů EU z Běloruska v únoru roku 2012; naléhavě vyzývá Unii a všechny její členské státy, aby ve svých opatřeních vůči Bělorusku zachovávaly i nadále jednotný a důsledný postoj, neustávaly ve vyvíjení tlaku na tento politický režim, a to i formou sankcí vůči vybraným představitelům režimu, a snažily se pomoci občanské společnosti prostřednictvím nástrojů, jako je co nejjednodušší postup udělování víz a nabídka větších možností vzdělávání, odborné přípravy a dalších forem výměny; vyjadřuje velké znepokojení nad osudem Alese Bjaljackého, který je ve vězení od 4. srpna 2011; vyjadřuje politování nad postupem polských a litevských představitelů, kteří umožnili zatčení Alese Bjaljackého tím, že předali běloruským orgánům bankovní informace, a žádá, aby všichni činitelé na straně EU vyvinuli všemožné úsilí s cílem zabránit opakování takovýchto přehmatů;

53. naléhavě vyzývá EU, aby stejně důsledný přístup uplatňovala ve všech případech porušování lidských práv ve třetích zemích, ať už se jedná o země partnerské, nebo o země, s nimiž má EU méně rozvinuté vztahy; zdůrazňuje, že EU musí jasně poukazovat a odsuzovat veškeré porušování lidských práv bez ohledu na to, kdy a kde k němu dochází, a bez ohledu na strategický význam partnerství s příslušnou zemí; zdůrazňuje, že EU by měla využívat finanční a hospodářské vztahy jako pákový mechanismus pro zajištění dodržování univerzálních hodnot lidských práv ze strany všech svých partnerů;

Opatření EU na podporu demokratizace a voleb

54. zdůrazňuje vzájemnou provázanost lidských práv a demokracie, které se navzájem posilují, neboť na základě respektování lidských práv se ve společnosti vytváří svobodný politický prostor, který je nezbytný pro mírovou demokratickou soutěž; vítá v tomto ohledu zvýšené zaměření EU na podporu demokracie, jak dokládá nedávno zřízená Evropská nadace pro demokracii;

55. zdůrazňuje, že k tomu, aby bylo možné řádně sledovat uplatňování zpráv a doporučení volebních pozorovatelských misí EU, je nutný dlouhodobější přístup, který by zahrnoval celé období volebního cyklu; zdůrazňuje, že je důležité, aby byla vypracována realistická a dosažitelná doporučení a bylo zajištěno, aby jejich naplňování monitorovaly delegace EU a aby se staly součástí politického dialogu a poskytované pomoci; domnívá se, že významnější roli při sledování těchto doporučení a při analyzování pokroku v oblasti lidských práv a demokracie by měly hrát také stálé delegace Evropského parlamentu a smíšená parlamentní shromáždění; vybízí volební pozorovatelské mise EU, aby posilovaly svou koordinaci s dalšími mezinárodními misemi pro sledování průběhu voleb s cílem zlepšit konzistentnost působení EU v tomto ohledu; zdůrazňuje, že EU musí investovat do odborného vzdělávání místních pozorovatelů s cílem vytvořit udržitelný a autonomní volební proces ve třetích zemích; nastiňuje skutečnost, že přechod k demokracii stejně jako pokrok v prosazování lidských práv vyžaduje dlouhodobé strategie a nemusí v krátkodobém horizontu vykazovat viditelné výsledky; vybízí proto Komisi a ESVČ, aby důkladně monitorovaly více než jeden volební cyklus, a to vysláním misí EU pro sledování průběhu voleb do zemí, které přecházejí od autoritářských k demokratickým režimům nebo do zemí, které vykazují závažná pochybení na své cestě k demokracii;

56. opakuje svou výzvu adresovanou Radě a Komisi, aby vyvinuly koherentní dlouhodobou strategii pro jednotlivé volební pozorovatelské mise EU, na niž pak bude navazovat hodnocení demokratického pokroku dva roky po misi, do něhož bude řádně zapojen vedoucí pozorovatel příslušného sledování voleb a které bude předmětem diskuse během každoroční rozpravy o lidských právech s vysokou představitelkou, místopředsedkyní Komise v Parlamentu; připomíná závazek vysoké představitelky, místopředsedkyně Komise, že se u misí pro sledování průběhu voleb zaměří na účast žen a národnostních menšin a také zdravotně postižených, a to jak jako kandidátů, tak jako voličů;

57. zdůrazňuje, že se EU musí spojit s politickými stranami s cílem umožnit zúčastněným stranám sdílení nástrojů a technik, které lze použít s cílem dosáhnout silnějšího propojení s veřejností, konat konkurenceschopné volební kampaně a účinněji dosahovat výsledků v legislativním procesu; zdůrazňuje, že demokratizace je proces, do něhož musí být zapojeni také občané, místní hnutí a občanská společnost; je proto přesvědčen, že EU by měla financovat programy, které se budou snažit zlepšit účast občanů, vzdělávání voličů, pořádání akcí zaměřených na působení, svobodu tisku a projevu a obecně zajistí politický dohled a pomohou občanům uplatňovat jejich práva;

Čtvrtek, 13. prosince 2012

58. domnívá se, že spravedlivá účast žen v politice a vládě je zásadní pro budování a udržení demokracie; zdůrazňuje proto, že programy EU v oblasti lidských práv a demokratizace by se prioritně měly zabývat zapojením žen a rozvíjením možností žen v zákonodárných orgánech, politických stranách a občanské společnosti jako vedoucích představitelk, aktivistek a informovaných občanek; vyjadřuje názor, že EU musí nadále podporovat a povzbuzovat ženy, aby se ucházely o politické funkce a smysluplně se účastnily každé součásti občanského a politického života; připomíná, že plná účast žen v politickém životě se neomezuje na statistické cíle, pokud jde o počet kandidujících žen a zvolených poslankyň, a že zajištění rovnosti mezi ženami a muži znamená jak zohledňování práv žen při vytváření politik, tak zajištění jejich svobodné a efektivní účasti ve všech oblastech veřejného, politického a hospodářského života;

59. připomíná, že budování legitimních základů demokracie, náležitě fungující občanské společnosti a demokratického společenství založeného na respektování práv je dlouhodobý proces, který musí být uskutečňován zdola a vyžaduje podporu na státní, regionální, místní a mezinárodní úrovni;

60. vítá zřízení ředitelství pro podporu demokracie v rámci Parlamentu a rozšíření mandátu jeho Skupiny pro koordinaci voleb, která se přeměnila ve Skupinu pro podporu demokracie a koordinaci voleb; očekává další zintenzivnění aktivit Parlamentu, včetně politických skupin, v oblasti podpory demokracie, zejména prostřednictvím jeho Úřadu pro podporu parlamentní demokracie a jeho oddělení pro sledování průběhu voleb;

Dialogy a konzultace o lidských právech se třetími zeměmi

61. uznává potenciál, které mají komplexní dialogy o lidských právech se třetími zeměmi, zvláště jsou-li účinným způsobem spojeny s prováděním strategií jednotlivých zemí v oblasti lidských práv; zdůrazňuje, že tyto dialogy by nicméně neměly být využívány jako nástroj k marginalizaci jednání o otázkách lidských práv na jiných, vyšších úrovních politického dialogu, jako jsou vrcholné schůzky; také naléhavě žádá, aby zohledňování lidských práv bylo základem ve vztazích se třetími zeměmi;

62. doporučuje, aby byly zveřejněny strategie jednotlivých zemí týkající se lidských práv; zdůrazňuje, že by zveřejnění strategií zajistilo, aby byly závazky EU v oblasti lidských práv zřejmé ve třetích zemích a poskytovaly podporu v jejich boji za výkon a ochranu jejich lidských práv;

63. zdůrazňuje, že je důležité, aby EU tyto dialogy využívala při předkládání jednotlivých případů vzbuzujících obavy, zejména u vězňů svědomí, kteří byli uvězněni za uplatňování pokojného práva na svobodu projevu, shromažďování a náboženství nebo vyznání, a vyzývá EU, aby tyto případy účinně sledovala spolu s dotčenými zeměmi.

64. opětovně však vyjadřuje své znepokojení a přetrvávající zklamání nad tím, že v řadě dialogů o lidských právech již dlouhodobě nedochází k žádnému pokroku a chybí v nich transparentní referenční ukazatele, které by umožnily skutečné posouzení toho, zda se stav dodržování lidských práv zlepšuje či zhoršuje; konstatuje, že EU se stále nedaří vyjednat lepší možnosti vedení jejích dialogů o lidských právech zejména s Čínou a Ruskem; vyzývá nově jmenovaného zvláštního zástupce EU pro lidská práva, aby v těchto i jiných dialozích o lidských právech převzal iniciativu a zvolil v tomto směru nový přístup zaměřený na výsledky, a to prostřednictvím trvalé spolupráce s Parlamentem;

65. zdůrazňuje skutečnost, že i přesto, že čínské orgány učinily některé kroky správným směrem, se situace v oblasti lidských práv v Číně dále zhoršuje a vyznačuje se stále širšími sociálními nepokoji a posilováním kontrol a represí proti obráncům lidských práv, právníkům, bloggerům a sociálním aktivistům a také cílenou politikou zaměřenou na marginalizaci Tibeťanů a jejich kulturní identity; naléhavě vyzývá čínské orgány, aby seriózně jednaly s tibetským lidem s cílem zjistit příčiny vedoucí k sebeupalování tibetských mnichů a mnišek, aby zanechaly pronásledování a zastrasování Tibeťanů, kteří uplatňují svá práva na svobodu projevu, shromažďování a sdružování, aby ukončily veškeré používání zbytečných a neúměrných silových zákroků vůči protestujícím, vyšetřily všechny případy porušování lidských práv a umožnily vstup nezávislých pozorovatelů do oblastí, kde se protestuje;

66. opakuje svou výzvu, že je zapotřebí jmenovat zvláštního zástupce EU pro Tibet, který by odpovídal za obranu lidských práv a kromě jiných hlavních otázek za právo svobodně praktikovat své náboženství a kulturu v Číně;

Čtvrtek, 13. prosince 2012

67. je i nadále zklamán tím, že Parlament nebyl dosud systematickým způsobem zapojen do hodnocení dialogů o lidských právech, včetně dialogů s Ruskem a Čínou; požaduje, aby účast Parlamentu na těchto hodnoceních byla formalizována, a připomíná, že v obecných zásadách EU pro dialogy o lidských právech se uvádí, že „do tohoto hodnocení bude zapojena občanská společnost“;

68. opakuje, že v rámci dialogu o lidských právech, který EU vede s třetími zeměmi, s nimiž podepsala dohodu o spolupráci nebo dohodu o přidružení, je nutné systematicky přihlížet k situaci v oblasti práv žen, k rovnosti žen a mužů a k úsilí o potírání násilí páchaného na ženách a k prosazování těchto snah;

Sankce EU a doložky o lidských právech a demokracii v dohodách EU

69. vítá závazek obsažený v akčním plánu EU pro lidská práva, že bude vypracována metodika, která umožní zlepšit analýzu situace v oblasti lidských práv ve třetích zemích v souvislosti se zahájením jednání o obchodních a/nebo investičních dohodách či v souvislosti s jejich uzavřením; vyzývá EU, aby zajistila, že udělování statusu GSP+ bude pevně spjata s ratifikací a prováděním základních mezinárodních nástrojů v oblasti lidských práv v dané zemi a umožní pravidelné hodnocení plnění takových závazků, přičemž bude věnovat zvláštní pozornost zejména svobodě projevu, shromažďování, sdružování a náboženského vyznání nebo víry a právům menšin, žen a dětí; zdůrazňuje zejména potřebu transparentně definovat lidská práva přistěhovalců;

70. vítá úsilí EU zahrnout doložku o lidských právech a demokracii do všech politických rámcových dohod EU, zároveň však opakuje svůj požadavek, aby bez výjimky všechny smluvní vztahy se třetími zeměmi – průmyslovými i rozvojovými, a to včetně odvětvových dohod, obchodních dohod a dohod o technické či finanční pomoci – obsahovaly jasné formulované ustanovení o podmíněnosti a doložky o lidských právech a demokracii; domnívá se, že současný práh v režimu všeobecného systému preferencí, který by mohl podnítit akci týkající se doložek o lidských právech, je vysoký, avšak měl by být přizpůsoben každé dotčené zemi; bere na vědomí návrh nové reformy všeobecného systému preferencí (GSP) z roku 2011, který navrhuje, aby byl konzultační postup rozšířen, a obsahuje ustanovení s cílem usnadnit vyšetřování porušování lidských práv ve výboru GSP; v tomto ohledu vyjadřuje hluboké znepokojení nad zhoršením situace v oblasti lidských práv v Kambodži, kde zabírání půdy vedlo k nárůstu chudoby a k porušování doložek o lidských právech, které jsou součástí platných dohod mezi EU a Kambodžou; varuje před tím, že nedůslednost při uplatňování doložky o lidských právech může podryvat důvěryhodnost a účinnost podmíněnosti politiky EU;

71. vítá opatření přijatá a plány vypracované v roce 2011 orgány a institucemi EU a členskými státy s cílem vytvořit konzistentnější a koordinovanější politiku ve věci sociální odpovědnosti podniků, mimo jiné na podporu lidských práv ve světě, a provádění obecných zásad OSN v oblasti podnikání a lidských práv z roku 2011;

72. zdůrazňuje důležitost zakotvení sociální odpovědnosti podniků do dohod o volném obchodu mezi EU a třetími nebo rozvojovými zeměmi s cílem prosazovat lidská práva a sociální a environmentální normy; navrhuje, aby v budoucnu byla součástí všech dohod o volném obchodu kromě sociální kapitoly a kapitoly o životním prostředí i komplexní kapitola týkající se lidských práv; vyzývá také Komisi, aby využívala dohody o volném obchodu k prosazování čtyř základních pracovních norem, jimiž jsou svoboda sdružování a právo na kolektivní vyjednávání; odstranění všech forem nucené práce; zákaz práce dětí; a odstranění diskriminace v oblasti zaměstnávání; zdůrazňuje rovněž, že je třeba dále posílit mechanismy sledování a vymáhání v rámci systému všeobecných celních preferencí GSP+;

73. opakuje, že důsledné uplatňování doložky o lidských právech v dohodách má zásadní význam pro vztahy mezi Evropskou unií a jejími členskými státy a třetími zeměmi; zdůrazňuje, že je důležité přezkoumávat, jakým způsobem členské státy spolupracovaly s represivními složkami v rámci potírání terorismu; zdůrazňuje v této souvislosti, že nově revidovaná evropská politika sousedství se musí zaměřit na zajištění podpory pro reformu bezpečnostního sektoru a zajistit především jasné oddělení zpravodajských a donucovacích složek; vyzývá vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise, zvláštního zástupce EU pro lidská práva, Evropskou službu pro vnější činnost, Radu a Komisi, aby při plánování a provádění projektů na podporu boje proti terorismu společně se třetími zeměmi a ve všech typech dialogů o boji proti

Čtvrtek, 13. prosince 2012

terorismu se třetími zeměmi rozšířily spolupráci s výborem pro zabránění mučení a dalšími příslušnými mechanismy Rady Evropy;

74. zdůrazňuje, že je důležité se i nadále zabývat činností zaměřenou na globální praktiky týkající se tajného zadržování v souvislosti s bojem proti terorismu; trvá na tom, že boj proti terorismu nemůže v žádném případě ospravedlnit porušování lidských práv, ať již ve třetích zemích, nebo v EU; v tomto ohledu upozorňuje na přijetí usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2012 o údajném převozu a nezákonném zadržování vězňů ze strany CIA v evropských zemích: opatření navazující na zprávu výboru Evropského parlamentu TDIP a plnění jejich doporučení;

75. nepřestává zdůrazňovat, že pro EU je důležité, aby v plném rozsahu dodržovala a plnila své mezinárodní závazky, opatření a nástroje mezinárodní politiky, jako jsou pokyny ohledně mučení a dialogy o lidských právech, aby mohla věrohodněji žádat důsledné uplatňování doložek o lidských právech v dohodách o přidružení a vyžadovat od svých hlavních spojenců dodržování jejich vlastních domácích i mezinárodních právních předpisů;

76. v zájmu zvýšení věrohodnosti doložky o lidských právech a předvídatelnosti postupu EU doporučuje, aby byla tato doložka dále rozšířena a zahrnovala i politické a právní procedurální mechanismy, které budou použity v případě, že bude vznesen požadavek na pozastavení dvoustranné spolupráce z důvodu opakovaného a/nebo soustavného porušování lidských práv v rozporu s mezinárodním právem;

77. vyzývá Evropskou unii, aby zajistila, aby obchodní dohody uzavírané s třetími zeměmi obsahovaly ustanovení, která podporují sociální soudržnost a zajišťují dodržování sociálních norem, norem v oblasti životního prostředí a pracovních norem a také řádné hospodaření s přírodními zdroji, zejména s půdou a vodou; bere na vědomí, že EU vytváří koncepci nového mechanismu monitorování situace v oblasti lidských práv, který se stane součástí nových dohod o partnerství a spolupráci a jiných obchodních dohod s řadou zemí; zdůrazňuje, že tyto monitorovací mechanismy nejsou dostatečně ambiciózní a jasně definované, a oslabují tak smluvní závazek EU k prosazování lidských práv a demokracie ve světě; v této souvislosti je zvláště znepokojen, pokud jde o dohodu o partnerství a spolupráci s Uzbekistánem a podobnou připravovanou dohodu s Turkmenistánem;

78. opětovně připomíná své doporučení, aby EU přijala konzistentnější a účinnější politiku v oblasti sankcí a omezujících opatření EU a stanovila jednoznačná kritéria, která by určovala, kdy mají být tyto sankce uplatněny a jaký typ sankcí má být použit, a která by zahrnovala transparentní referenční ukazatele pro jejich zrušení; vyzývá Radu, aby zajistila, aby při rozhodování o omezujících opatřeních či sankcích nebyl uplatňován dvojitý metr a aby při jejich uplatňování nebyly zohledňovány politické, hospodářské a bezpečnostní zájmy;

79. vyzývá Komisi a členské státy, aby se v mezinárodním měřítku zabývaly násilím páchaným na ženách a porušováním lidských práv v souvislosti s postavením žen, zejména v kontextu platných bilaterálních dohod o přidružení a dohod o mezinárodním obchodu a v kontextu dohod, o nichž se právě jedná;

Svoboda projevu (sociální média/digitální svobody)

80. konstatuje, že arabské jaro prokázalo, že nová globální informační a komunikační architektura nepřináší pouze nové možnosti pro uplatňování svobody projevu, ale také nové způsoby politické mobilizace, které obcházejí tradiční metody; v této souvislosti upozorňuje, že ve venkovských oblastech často není odpovídající připojení k moderním komunikačním technologiím; vyzývá orgány EU a členské státy, aby využily pozitivního potenciálu těchto nových technologií v zahraniční politice EU, a zároveň zdůrazňuje, že finanční podpora by měla být poskytována pouze organizovaným skupinám, které mají jasnou a ucelenou politickou agendu; vyzývá orgány EU a členské státy, aby se zabývaly nebezpečím internetové cenzury a represe; vítá skutečnost, že v prosinci roku 2011 byla zahájena „strategie neodpojování“, jejímž cílem je vytvořit nástroje, jež EU umožní pomáhat ve vhodných případech organizacím občanské společnosti nebo jednotlivým občanům obcházet svévolné narušování přístupu k technologiím elektronických komunikací včetně internetu;

Čtvrtek, 13. prosince 2012

81. uznává, že zvyšující se závislost na infrastruktuře informačních a komunikačních technologií bude pravděpodobně vytvářet v mezinárodním měřítku nová zranitelná místa a bezpečnostní rizika; připomíná nicméně, že internet má sice mnoho decentralizačních rysů, které jsou zdrojem obav týkajících se kybernetické bezpečnosti, tytéž rysy jsou však důvodem toho, proč je mocným nástrojem v rukou obránců lidských práv, kteří žijí v represivních režimech; zdůrazňuje tudíž význam komplexní strategie digitální svobody, která musí mít při vytváření koncepce politických opatření a programů týkajících se kybernetické bezpečnosti, boje proti kyberkriminalitě, řízení internetu a dalších politik EU v této oblasti jasnou dimenzi lidských práv a musí zahrnovat posuzování dopadu z hlediska důsledků pro lidská práva; vyzývá v tomto ohledu Komisi a ESVČ, aby zaujaly proaktivní přístup a zohlednily aspekt kybernetické bezpečnosti při své součinnosti s třetími zeměmi;

82. zdůrazňuje, že k represím a kontrolám občanů a podniků se stále více využívají technologie, a to tak, že dochází k blokování obsahu, ke sledování a zjišťování totožnosti obránců lidských práv, novinářů, aktivistů a disidentů, k označování legitimních vyjádření na internetu za trestný čin a k přijímání omezujících právních předpisů, které tato opatření zdůvodňují; doporučuje, aby se podpora a ochrana digitálních svobod staly součástí všech vnějších činností EU, jejich financování a politik a nástrojů určených k poskytování pomoci a měly by být jednou ročně přehodnoceny tak, aby byla zajištěna povinnost zodpovídat se a kontinuita; vyzývá Komisi a Radu, aby jednoznačně uznaly digitální svobody za základní práva a nezbytný předpoklad využívání všeobecných lidských práv, jako je svoboda projevu, shromažďování či přístup k informacím, a zajištění transparentnosti a odpovědnosti ve veřejném životě;

83. vítá závazek obsažený v akčním plánu EU pro lidská práva, že budou vypracována nová veřejná pravidla týkající se svobody projevu v internetové síti i mimo ni, včetně pravidel ochrany bloggerů a novinářů, obránců lidských práv a opozičních stran;

84. zdůrazňuje význam podpory nezávislého svobodného tisku a médií, které jsou klíčovými aktéry při udržování právního státu a v boji proti korupčním praktikám;

85. s obavami upozorňuje na znepokojivý trend množících se útoků namířených proti novinářům a pracovníkům sdělovacích prostředků a jejich zastrasování ve světě; vyzývá EU, aby zesílila své úsilí o podporu jejich bezpečnosti v rámci dialogů s partnery Unie a dalšími zeměmi;

86. je vážně znepokojen vývojem, který omezuje svobodu projevu a svobodu shromažďování z důvodů zakládajících se na mylných představách o homosexualitě a transsexualitě; připomíná, že takovéto zákony a návrhy jsou neslučitelné s Mezinárodním paktem o občanských a politických právech, který vylučuje diskriminační právní předpisy a postupy vycházející ze sexuální orientace; vyzývá vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise a zvláštního zástupce pro lidská práva, aby toto znepokojení systematicky vyjadřovali;

87. vyslovuje politování nad tím, že technologie a služby pocházející z EU jsou ve třetích zemích využívány k porušování lidských práv ve formě cenzury informací, hromadného sledování, kontrolování a stopování a dohledávání občanů a jejich činností přes (mobilní) telefonní sítě a internet; je znepokojen zprávami o některých společnostech z EU, které spolupracují s autoritářskými režimy a poskytují jim bezplatný a neomezený přístup do svých sítí a databází pod záminkou dodržování místních zákonů, jak tomu bylo v případě společnosti z EU TeliaSonera v několika bývalých sovětských republikách; je přesvědčen, že evropské společnosti, jejich dceřiné společnosti a jejich subdodavatelé by měly hrát klíčovou úlohu při prosazování a šíření sociálních norem ve světě, a proto by jejich chování mělo být v souladu s evropskými hodnotami a za žádných okolností by neměly činit ústupky v otázce lidských práv ve snaze rozšířit své trhy v zahraničí;

88. vítá rozhodnutí Rady o zákazu vývozu některých informačních technologií a služeb do Sýrie a Íránu a naléhavě vyzývá EU, aby tyto případy považovala za precedens pro budoucí restriktivní opatření vůči dalším represivním režimům; výrazně podporuje návrh zahrnout porušování lidských práv do systému EU pro kontrolu vývozu zboží dvojího užití jako důvod, proč může být zboží, které není obsaženo na seznamu, předmětem vývozních omezení ze strany členských států; v této souvislosti upozorňuje na svůj postoj k přijetí nařízení, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 428/2009, kterým se zavádí režim Společenství pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování a tranzitu zboží dvojího užití;

Čtvrtek, 13. prosince 2012

Podpora občanské společnosti a obránců lidských práv ze strany EU

89. zdůrazňuje, že rozvoj silné a živé občanské společnosti je klíčovým faktorem umožňujícím demokratický pokrok a lepší ochranu lidských práv; zdůrazňuje, že mobilizace občanské společnosti stála u zrodu historických změn, které přineslo arabské jaro;

90. oceňuje úsilí EU o intenzivnější podporu organizací občanské společnosti; cení si zejména toho, že Evropská unie je schopna navazovat vztahy přímo s občanskou společností prostřednictvím evropského nástroje pro demokracii a lidská práva (EIDHR), nástroje pro občanskou společnost a Evropské nadace pro demokracii; vyjadřuje však své politování nad tím, že EU nemá účinnější systematickou politiku, která by jí umožňovala přesvědčovat partnerské země, aby zrušily nepřiměřená právní a správní omezení dotýkající se všeobecného práva na shromažďování a sdružování; požaduje vytvoření obecných zásad pro tuto politiku;

91. opakovaně vyslovuje svou podporu uplatňování koncepce demokratické odpovědnosti v rámci rozvojové spolupráce EU a za klíčovou v této souvislosti považuje úlohu občanské společnosti; zdůrazňuje, že je třeba, aby všichni pracovníci EU v zemích svého působení úzce spolupracovali s občanskou společností; zdůrazňuje, že těsnější spolupráce s občanskou společností by významně přispěla k vypracování proveditelných a realistických strategií pro lidská práva uzpůsobených prioritám jednotlivých zemí;

92. vyjadřuje své politování nad tím, že na celém světě, zejména v Číně, Rusku, a ve všech dalších zemích, které mylně považují vyspělé normy v oblasti lidských práv za nátlak ze strany EU, OSN a celosvětových organizací hájících lidská práva, zůstává pronásledování obránců lidských práv a jejich vytlačování na okraj společnosti stále rozšířenou tendencí; vyjadřuje politování nad tím, že osud právníků zbavených možnosti vykonávat svou profesi a politicky pronásledovaných novinářů a pracovníků sdělovacích prostředků v Číně je považován za vnitřní záležitost; bere na vědomí omezování demokratického prostoru;

93. vítá rezoluci třetího výboru Valného shromáždění OSN o obráncích lidských práv z listopadu 2011, na jejíž přípravě se podílela i EU, a vítá rovněž veřejnou podporu, kterou EU poskytuje zvláštnímu zpravodaji OSN pro otázky obránců lidských práv a příslušným regionálním mechanismům na ochranu těchto obránců;

94. podporuje dobrovolnou evropskou iniciativu připravovanou v rámci nástroje EIDHR a zaměřenou na poskytování dočasného útočiště obráncům lidských práv, kteří musí být bezodkladně přesídleni ze zemí jejich původu; zdůrazňuje, že tato iniciativa by měla být uskutečňována způsobem, který bude doplňovat stávající programy poskytování dočasného útočiště;

95. konstatuje, že v největším ohrožení a nebezpečí se nacházejí obránci lidských práv, kteří působí v odlehlých oblastech a konfliktních zónách a mají nejméně kontaktů s pracovníky EU; naléhavě vyzývá všechny delegace EU, aby vypracovaly místní strategie pro lidská práva, které umožní udržování pravidelných kontaktů s obránci lidských práv v terénu a které jim nabídnou nezbytnou pomoc a ochranu, jak to požadují obecné zásady EU týkající se obránců lidských práv;

96. zdůrazňuje, že je důležité, aby EU vyvíjela aktivní činnost (reakce na ohrožení obránců lidských práv a jejich podpora, sledování soudních procesů vedených proti obráncům lidských práv, rychlá, důrazná a viditelná reakce na omezování svobody projevu, sdružování a shromažďování) a systematické informování obránců lidských práv nebo jejich rodin o přijatých opatřeních, která se jich dotýkají, jak stanoví obecné zásady EU týkající se obránců lidských práv; vyzývá v této souvislosti k posílení mechanismu EIDHR zaměřeného na poskytování ochrany obráncům lidských práv, kteří jsou vystaveni nebezpečí nebo riziku;

97. lituje, že jeho výzva ke zviditelnění každoročního udělování Sacharovovy ceny není zohledněna, neboť Sacharovova cena je ve výroční zprávě pouze deklarativně zmíněna v oddíle týkajícím se Evropského parlamentu; opět zdůrazňuje, že je zapotřebí, aby ESVČ sledovala životní podmínky kandidátů a laureátů této ceny a situaci v jejich zemích; opakovaně vyzývá ESVČ a Komisi, aby udržovaly pravidelné kontakty s kandidáty a laureáty Sacharovovy ceny s cílem zajistit nepřetržitý dialog a sledování situace v oblasti lidských práv v daných zemích a poskytovat ochranu pronásledovaným osobám; vyzývá ESVČ, aby ve výroční zprávě o lidských právech zahrнула Sacharovovu cenu do oddílu týkajícího se obránců lidských práv;

Čtvrtek, 13. prosince 2012

98. vyzývá Komisi a Radu k tomu, aby podporovaly a školily obránce lidských práv, aktivisty občanské společnosti a nezávislé novináře a posilovaly jejich postavení, dále aby zajišťovaly jejich bezpečnost a svobodu on-line a rovněž aby prosazovaly základní práva svobody projevu, shromažďování a sdružování na internetu;

Opatření EU proti trestu smrti

99. znovu zdůrazňuje svůj neochvějně odmítavý postoj k trestu smrti ve všech případech a za všech okolností a jednoznačně podporuje úsilí EU o to, aby na 67. zasedání Valného shromáždění OSN byla přijata jednoznačná rezoluce o moratoriu na trest smrti, a to i s ohledem na skutečnost, že v době příprav Světového kongresu proti trestu smrti by tato rezoluce byla významným podnětem; zdůrazňuje skutečnost, že EU je vedoucím subjektem, který nejvíce přispívá k boji proti trestu smrti;

100. vyzývá členské státy, aby upustily od uvádění na trh nebo propagace vybavení, které je zakázáno podle nařízení (ES) č. 1236/2005 ze dne 27. června 2005 o obchodování s některým zbožím, které by mohlo být použito pro trest smrti, mučení nebo jiné kruté, nelidské či ponižující zacházení nebo trestání; vyzývá k pravidelným a aktualizovaným kontrolám vývozu léčiv vyrobených farmaceutickými společnostmi z EU, která mohou být použita k popravám ve třetích zemích; vítá v této souvislosti rozhodnutí Komise z roku 2011 o změně nařízení (ES) č. 1236/2005 s cílem zpřísnit vývozní kontroly některých léčiv, která lze použít při výkonu trestu smrti; vítá aktivní kroky některých farmaceutických společností EU, jež zastavily vývoz do třetích zemí, kde existuje předvídatelné riziko, že tato léčiva budou použita k výkonu poprav; naléhavě vyzývá k tomu, aby více farmaceutických společností z EU učinilo podobná opatření; vyzývá Komisi, aby do nařízení (ES) č. 1236/2005 začlenila univerzální doložku, která by mimo jiné vyžadovala předchozí schválení vývozu jakýchkoli léčiv, jež lze použít k mučení či výkonu poprav;

101. vítá hodnocení provedené organizacemi působícími v oblasti lidských práv, podle něhož používání trestu smrti v roce 2011 obecně potvrzuje celosvětový trend k jeho zrušení; vítá skutečnost, že Thajsko zrušilo trest smrti pro pachatele mladší 18 let; vyjadřuje nicméně politování nad tím, že v Íránu, Iráku, Afghánistánu a Saudské Arábii došlo k výraznému nárůstu v počtu poprav; vyjadřuje vážné zklamání nad tím, že Čína odmítla poskytnout věrohodné informace o tom, jak používá trest smrti a popravy, jejichž počet se podle Amnesty International pohybuje v řádu tisíců; vítá zrušení trestu smrti v americkém státě Illinois, vyjadřuje nicméně politování nad tím, že Spojené státy i nadále pokračují v popravování lidí i přesto, že v roce 2011 byly jedinou zemí G8, která tak činí; vyjadřuje opětovně své znepokojení nad tím, že Bělorusko je jedinou evropskou zemí, která i nadále uplatňuje trest smrti; naléhavě vyzývá EU a její členské státy, aby tuto otázku soustavně a přednostně otevíraly v rámci svých dialogů s těmito zeměmi;

102. prohlašuje, že by EU, která byla, pokud jde o boj proti trestu smrti, v konkrétních případech v minulosti úspěšná, měla zaujmout rozhodnější postoj a vyzvat své orgány a členské státy, aby i nadále zachovaly a zvýšily své politické odhodlání i politickou vůli v této záležitosti s cílem dosáhnout v konečné fázi celosvětového zrušení trestu smrti;

Mučení a jiné kruté, nelidské či ponižující zacházení nebo trestání

103. vítá přijetí aktualizovaných obecných zásad politiky EU vůči třetím zemím týkajících se mučení a jiného krutého, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání; připomíná nicméně, že k dosažení skutečného pokroku v této oblasti politiky EU je nutno překonat problémy spojené s osvětou a uplatňováním těchto zásad;

104. vítá rozšíření platnosti aktualizovaných zásad pro skupiny, jež vyžadují zvláštní ochranu, na osoby, které jsou vystaveny diskriminaci na základě sexuální orientace nebo genderové identity, stejně jako závazek vyžadovat po třetích zemích, aby stanovily vnitrostátní postupy pro stížnosti a zprávy, které se týkají citlivých témat, jako jsou genderové záležitosti a ochrana dětí; vyjadřuje však politování nad tím, že koordinované úsilí EU v boji proti mučení nezahrnuje komplexnějším způsobem jeho genderový rozměr, což pramení zejména z nedostatku důležitých informací o všech formách mučení a špatného zacházení;

105. zdůrazňuje význam propojení zásad EU s různými způsoby provádění Opčního protokolu k Úmluvě OSN proti mučení (OPCAT), přičemž zvláštní pozornost je třeba věnovat vnitrostátním preventivním mechanismům;

Čtvrtek, 13. prosince 2012

106. upozorňuje, že definice otroctví, kterou vytvořila OSN, odpovídá situaci či podmínkám, kdy je vůči jednotlivci uplatňován jeden či více atributů vlastnického práva; odsuzuje skutečnost, že moderní formy otroctví přetrvávají, včetně otroctví v EU; žádá proto Komisi, aby v tomto ohledu zastávala mnohem tvrdší politiku, zejména pokud jde o osoby pracující v domácnosti, které jsou socioprofesionální kategorií nejvíce dotčenou těmito formami otroctví;

107. vyjadřuje své politování nad tím, že politické zneužívání psychiatrie zůstává i nadále palčivým problémem v řadě zemí, v nichž existuje tradice používání násilných psychiatrických metod jako způsobu podpory antidemokratických režimů ve snaze zastrážit a zastavit společenské skupiny a jednotlivce vyjadřující svůj nesouhlas; se znepokojením zdůrazňuje, že tato tendence jde ruku v ruce s nenápadnými a obtížně postižitelnými formami mučení, včetně psychického teroru a ponižujících podmínek věznění;

108. upozorňuje na význam zprávy zvláštního zpravodaje OSN ze dne 5. srpna 2011 (A/66/268) o mučení a jiném krutém, nelidském či ponižujícím zacházení nebo trestání, která se zaměřuje na účinky izolační vazby, včetně používání této metody v psychiatrických léčebnách; vyjadřuje vážné znepokojení nad svědectvími z různých zemí, jež dokazují, že psychiatrická léčebná zařízení jsou fakticky používána jako vazební střediska; vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku Unie, zvláštního zástupce EU pro lidská práva, ESVČ a Komisi, aby tomuto problému věnovali náležitou pozornost;

109. vyjadřuje znepokojení nad budoucím fungováním rehabilitačních středisek pro oběti mučení; vyzývá ESVČ a útvary Komise, aby ve své práci překlenuly dělicí čáru mezi vnějšími a vnitřními politikami a zajistily tak, že hranice správních kompetencí neohrozí podporu EU rehabilitačním střediskům uvnitř Unie i za jejími hranicemi;

110. vyjadřuje politování nad skutečností, že stále zůstává palčivým problémem porušování lidských práv v okupovaných oblastech Kypru; konstatuje, že turecké vojenské síly dodnes brání tisícům uprchlíků, kteří byli nuceni opustit své domovy a majetek, žít ve své vlasti; konstatuje dále, že rodinám a příbuzným pohřešovaných osob je navíc stále odíráno právo na odpověď týkající se osudu jejich blízkých, jelikož Turecko znemožňuje přístup na vojenská území a do archivů obsahujících příslušné zprávy o šetřeních Výboru pro pohřešované osoby na Kypru;

Diskriminace

111. trvá na tom, že politický dialog o lidských právech mezi EU a třetími zeměmi musí pokrývat širší a komplexnější definici nediskriminace, mimo jiné na základě náboženského vyznání nebo přesvědčení, pohlaví, rasového nebo etnického původu, věku, zdravotního postižení, sexuální orientace a genderové identity;

112. zdůrazňuje, že v zájmu věrohodnosti a soudržnosti zahraniční politiky EU v oblasti základních práv, rovnosti a nediskriminace by měla Rada přijmout směrnici o rovném zacházení bez ohledu na náboženské vyznání nebo přesvědčení, zdravotní postižení, věk nebo sexuální orientaci a rozšířit uplatňování rámcového rozhodnutí o rasismu a xenofobii na jiné cílové skupiny, jako jsou lesbičky, homosexuálové, bisexuálové či transsexuálové;

113. žádá členské státy, aby rozhodně vystupovaly proti jakýmkoli snahám ohrožujícím zásadu univerzality, nedělitelnosti a provázanosti lidských práv a aby aktivně podporovaly Radu OSN pro lidská práva v její snaze zabývat se stejnou měrou otázkou diskriminace na jakémkoli základě, včetně diskriminace na základě pohlaví, genderové identity, rasy, věku, sexuální orientace a náboženského vyznání nebo přesvědčení; vyjadřuje velké politování nad tím, že v 78 státech je homosexualita i nadále považována za trestný čin, přičemž v pěti z nich se postihuje trestem smrti; vyzývá tyto státy, aby homosexualitu neprodleně přestaly kriminalizovat, osvobodily osoby vězněné na základě jejich sexuální orientace nebo genderové identity a neprováděly jejich popravy; vyzývá ESVČ, aby v zájmu ochrany práv lesbiček, homosexuálů, bisexuálů a transsexuálů maximální měrou využívala soubor opatření týkajících se těchto osob (LGBT Toolkit); vyzývá Radu, aby se zasadila o vypracování závazných pokynů v této oblasti; vyzývá ESVČ a členské státy, aby pomáhaly obráncům lidských práv lesbiček, homosexuálů, bisexuálů a transsexuálů v zemích, kde jsou tyto skupiny ohroženy, a vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku Unie a zvláštního zástupce EU pro lidská práva, aby dávali i nadále jasně najevo, že se Evropská unie pevně hlásí k prosazování rovnosti a nediskriminace na základě sexuální orientace, genderové identity a genderového projevu ve světě, a to i organizováním a podporováním iniciativ týkajících se těchto záležitostí na dvoustranné a mezinárodní úrovni i na úrovni OSN; opakuje svou výzvu, aby Komise předložila plán opatření týkajících se rovnosti na základě sexuální orientace a genderové identity;

Čtvrtek, 13. prosince 2012

114. vyzývá členské státy, aby na základě odůvodněné obavy žadatelů z pronásledování udělovaly azyl osobám prchajícím před stíháním v zemích, kde jsou lesbičky, gayové, bisexuálové, transsexuálové a intersexuálové kriminalizováni, a aby vycházely z toho, že se žadatel sám označuje za lesbičku, gaye, bisexuála, transsexuála nebo intersexuála;

115. znovu opakuje, že zásada nediskriminace, a to i v případě diskriminace na základě pohlaví či sexuální orientace, je základním prvkem partnerství AKT-EU;

116. zdůrazňuje skutečnost, že EU ratifikovala Úmluvu OSN o právech osob se zdravotním postižením a přijala Evropskou strategii pro pomoc osobám se zdravotním postižením 2010–2020, zejména oblast činností č. 8; odsuzuje všechny formy diskriminace na základě zdravotního postižení a vyzývá všechny státy, aby ratifikovaly a provedly Úmluvu OSN o právech osob se zdravotním postižením; poukazuje na to, že EU musí také sledovat provádění této úmluvy na svém území; vyzývá EU a její členské státy, aby v rámci Evropské unie i mimo ni propagovaly Úmluvu o právech osob se zdravotním postižením uzavřenou v roce 2006 v rámci OSN;

117. odsuzuje soustavné porušování lidských práv osob, které jsou vystaveny diskriminaci na základě kastovní příslušnosti, včetně odpírání rovnosti a přístupu ke spravedlnosti, přetrvávající segregace a udržování kastovních překážek bránících v dosažení základních lidských práv; požaduje, aby Rada, ESVC a Komise vyvíjely společné úsilí proti diskriminaci založené na kastovní příslušnosti, a to případně i prostřednictvím sdělení EU o stavu lidských práv a rámců, strategií pro jednotlivé země a dialogů o lidských právech; dále požaduje, aby podporovaly návrhy zásad a pokynů OSN pro odstranění diskriminace založené na druhu vykonávané práce a rodinném původu jako řídicí rámec pro potírání diskriminace na základě kastovní příslušnosti, a usilovaly o jejich schválení Radou OSN pro lidská práva;

118. žádá místopředsdkyni Komise, vysokou představitelku Unie a zvláštního zástupce pro lidská práva, aby plně uznali diskriminaci na základě kastovní příslušnosti jako průřezovou otázku v oblasti lidských práv a chudoby, která má vážné důsledky zejména pro ženy;

119. je potěšen tím, že hlavní zásady Rady OSN pro lidská práva v oblasti extrémní chudoby a lidských práv jsou založeny na vzájemné provázanosti a nedělitelnosti všech lidských práv a dále na zásadách účasti a posíleného postavení osob žijících v extrémní chudobě; zdůrazňuje neoddělitelnost extrémní chudoby a lidských práv: na jedné straně jsou lidé žijící v extrémní chudobě často rovněž zbaveni svých občanských, politických, hospodářských a sociálních lidských práv, na druhé straně je zásadní zaujmout v boji proti extrémní chudobě přístup založený na lidských právech, chceme-li situaci porozumět a řešit ji; naléhavě vyzývá Radu, aby tento přístup prosazovala na půdě Hospodářské a sociální rady OSN;

120. se znepokojením konstatuje, že zvláště velkému nebezpečí diskriminace jsou vystaveni domorodí obyvatelé, kteří jsou především zranitelní ve vztahu k politickým, hospodářským, environmentálním a pracovním změnám a výkyvům; konstatuje, že většina z nich žije pod hranicí chudoby a má jen minimální nebo žádnou možnost získat vlastní zastoupení či podíl na politickém rozhodování nebo uplatnit svá práva v systémech soudnictví; je obzvláště znepokojen zprávami o častých případech zabírání půdy, násilného vystěhovávání a porušování lidských práv v důsledku ozbrojených konfliktů;

121. žádá Komisi a Radu, aby prosazovaly oficiální a právní uznání pojmu „klimatický uprchlík“ (označujícího osobu nucenou opustit svůj domov a hledat útočiště v zahraničí v důsledku změny klimatu), neboť tento pojem dosud není uznáván mezinárodním právem ani žádnou právně závaznou mezinárodní dohodou;

122. zdůrazňuje význam práva na občanství jako jednoho z nejzákladnějších práv, neboť v mnoha zemích je možnost uplatňovat a vykonávat svá základní lidská práva, včetně práva na veřejnou bezpečnost, dobré životní podmínky a vzdělání, zaručena pouze plnoprávným občanům;

123. zdůrazňuje, že tradiční národnostní menšiny mají specifické potřeby, odlišné od potřeb jiných menšin, a že je zapotřebí zajistit rovné zacházení s těmito menšinami, pokud jde o vzdělávání, zdravotní péči, sociální služby a další veřejné služby, a rovněž prosazovat úplnou a skutečnou rovnost příslušníků národnostních menšin a příslušníků většiny ve všech oblastech hospodářského, společenského, politického a kulturního života;

Čtvrtek, 13. prosince 2012

Ženy a děti v situacích ozbrojeného konfliktu

124. oceňuje soustředěnou pozornost, která je věnována výzvě spojené s uplatňováním rezolucí týkajících se žen, míru a bezpečnosti v politikách EU, jak o tom svědčí Zpráva o ukazatelích EU pro účely komplexního přístupu k provádění rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1325 a 1820 ze strany EU, kterou přijala Rada EU dne 13. května 2011; vítá politické kroky, které EU přijala, aby zajistila prodloužení mandátu zvláštního zástupce generálního tajemníka OSN pro děti a ozbrojené konflikty na půdě Valného shromáždění OSN; sdílí stanovisko, které je vyjádřeno v závěrech Rady ze dne 1. prosince 2011 o společné bezpečnostní a obranné politice, že trvalá a soustavná pozornost věnovaná aspektům týkajícím se lidských práv, rovnosti žen a mužů a dětí postižených ozbrojenými konflikty by měla být klíčovým prvkem ve všech fázích misí společné bezpečnostní a obranné politiky (SBOP);

125. domnívá se, že má-li být zajištěna skutečná účast žen v politických orgánech a v subjektech občanské společnosti, kde jsou v současné době nedostatečně zastoupeny, je důležité vytvořit školící a podpůrné programy, a to jak pro evropské zaměstnance zabývající se otázkou rovnosti žen a mužů, tak pro ženy žijící přímo na místě, s cílem umožnit jim účinně přispívat k procesům budování míru a řešení konfliktů;

126. uznává, že konkrétní pokrok ve zlepšování situace žen a dětí v situacích ozbrojeného konfliktu často závisí na tom, podaří-li se stanovit jasně vymezené a jednoduché struktury odpovědnosti ve vojenských a bezpečnostních službách podléhajících civilní kontrole; naléhavě proto vyzývá příslušné orgány EU, aby se snažily najít a uplatňovat účinnější metody, jak provést reformy bezpečnostního sektoru v zemích, které se nacházejí v konfliktních či postkonfliktních situacích, a aby v této souvislosti kladly zásadní důraz na práva žen a dětí, začlenění a posílení jejich postavení; vyzývá ESVC a Komisi, aby při programování a uplatňování nástrojů vnější pomoci, které mají sloužit reformě bezpečnostního sektoru, měly toto hledisko na zřeteli, včetně významu posílení postavení žen v procesu obnovy země po konfliktu;

127. vyzývá k odzbrojení, rehabilitaci a opětovnému začlenění dětských vojáků, které by mělo být klíčovým prvkem v politikách EU, jež se zaměřují na posílení lidských práv, ochranu dítěte a nahrazení násilí mechanismy politického řešení konfliktu;

128. vyjadřuje hluboké znepokojení ohledně oblasti Velkých jezer v Africe, kde je znásilňování používáno jako válečná zbraň s cílem vyhladit celé skupiny obyvatelstva;

Práva žen

129. naléhavě vyzývá EU, aby zesílila svá opatření, jejichž cílem je skoncovat s praktikami mrzačení ženských pohlavních orgánů, předčasných a nucených sňatků, vražd ze cti, nucených a selektivních potratů podle pohlaví dítěte; trvá na tom, že tyto politiky by se měly stát základní součástí přístupu EU k rozvojové spolupráci; zdůrazňuje, že náležitá dostupnost lékařských prostředků i informací a vzdělávání o sexuálním a reprodukčním zdraví a právech je důležitá pro dobré životní podmínky žen a dívek ve všech zemích;

130. konstatuje, že nadále není věnována dostatečná pozornost porušování sexuálních a reprodukčních práv, což máří úsilí o plnění závazků káhirského akčního programu přijatého na mezinárodní konferenci Organizace spojených národů o obyvatelstvu a rozvoji (ICPD) v roce 1994, dále řešení problému diskriminace, včetně diskriminace na základě pohlaví a nerovnosti, mezi obyvatelstvem a v rámci strategií rozvoje; zdůrazňuje, že pokrok týkající se reprodukčního zdraví je v některých oblastech omezován případy porušování lidských práv, jako jsou sňatky dětí a předčasné a nucené sňatky, dále neúspěchy při prosazování zákonného minimálního věku pro uzavření sňatku, donucovacími praktikami, jako jsou nucené sterilizace nebo mrzačení ženských pohlavních orgánů, i odpíráním nezávislosti ženám a dívkám, aby rozhodovaly o svém sexuálním a reprodukčním zdraví svobodně a bez diskriminace, nátlaku a násilí; požaduje, aby EU v rámci své politiky v oblasti lidských práv a rozvojové politiky uplatňovala káhirský akční program s cílem prosazovat rovnost pohlaví a práva žen a dětí, včetně sexuálního a reprodukčního zdraví a práv;

Čtvrtek, 13. prosince 2012

131. naléhavě vyzývá EU a její členské státy, aby zajistily, že operační přezkum cílů ICPD+20 povede ke komplexnímu přezkumu všech aspektů spojených s plným uplatňováním sexuálních a reprodukčních práv, znovu potvrdí rozhodný a progresivní přístup k sexuálním a reprodukčním právům pro všechny v souladu s mezinárodními standardy v oblasti lidských práv a zvýší odpovědnost vlád za dosažení dohodnutých cílů; vyzývá zejména EU a její členské státy, aby zajistily, že přezkumný postup bude prováděn za účasti dotčených stran a poskytne příležitost různým zúčastněným stranám, včetně občanské společnosti a žen, dospívajících a mládeže, aby se na něm smysluplně podíleli; opakuje, že rámec pro takový přezkum musí být založen na lidských právech se zvláštním zaměřením na sexuální a reprodukční práva;

132. připomíná rezoluci Rady OSN pro lidská práva č. 11/8 o úmrtnosti a nemocnosti matek, které lze předcházet, a lidských právech, která potvrzuje, že předcházení úmrtnosti a nemocnosti matek vyžaduje účinnou podporu a ochranu lidských práv žen a dívek, zejména jejich práva na život, vzdělání, informace a zdraví; zdůrazňuje, že EU musí proto hrát důležitou úlohu při přispívání ke snižování komplikací, jimž lze předcházet a které se vyskytují před těhotenstvím a porodem, během něj a po něm;

133. vyzývá EU, aby úzce spolupracovala s orgánem OSN „UN Women“ jak na dvoustranné, tak na mezinárodní, regionální a vnitrostátní úrovni s cílem posílit práva žen; zdůrazňuje zejména, že je nutné, aby nebyla podporována pouze zdravotní výchova a příslušné programy v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví a práv, které hrají významnou úlohu v rozvojové politice a v politice v oblasti lidských práv EU vůči třetím zemím, ale aby bylo rovněž zajištěno, že ženy budou mít rovný přístup k systémům veřejné zdravotní péče a k dostatečné gynekologické a porodnické péči, jak je stanoví Světová zdravotnická organizace;

134. naléhavě vyzývá Komisi a ESVČ, aby v rámci celkové strategie boje proti násilí páchanému na ženách věnovaly zvláštní pozornost problému mrzačení ženských pohlavních orgánů, včetně vytvoření plánu opatření EU proti mrzačení ženských pohlavních orgánů, který se bude řídit zásadou náležité péče; vybízí ESVČ a členské státy, aby se i nadále zabývaly řešením problému mrzačení ženských pohlavních orgánů v rámci svých politických dialogů a jednání o politikách s partnerskými zeměmi, ve kterých je tato praxe stále provozována, a aby k těmto dialogům přizvaly i obránce lidských práv, kteří již usilují o její ukončení, jakož i dívky a ženy, které byly touto praxí přímo postiženy, předáky obcí, náboženské vůdce, učitele, zdravotníky a představitele státní správy na místní i celostátní úrovni; zdůrazňuje, že ESVČ by měla vytvořit zvláštní soubor opatření pro řešení problému mrzačení ženských pohlavních orgánů v rámci svých činností prováděných v souvislosti s uplatňováním strategického rámce EU týkajícího se lidských práv a demokracie;

135. zdůrazňuje, že pokrok týkající se reprodukčního zdraví je v některých oblastech omezován případy porušování lidských práv, jako jsou sňatky dětí a předčasné a nucené sňatky, dále neúspěchy při prosazování zákonného minimálního věku pro uzavření sňatku a donucovacími praktikami, jako jsou nucené sterilizace nebo mrzačení ženských pohlavních orgánů;

136. vítá závazek několika členských států bojovat proti násilí páchanému na ženách, domácímu násilí a mrzačení ženských pohlavních orgánů, zvláště pak proti jejich přeshraničním aspektům; opakuje, že vnitřní a vnější politiky EU musí být v těchto otázkách ve vzájemném souladu, a naléhavě vyzývá Komisi, aby eliminaci násilí páchaného na ženách a dívkách a vraždění žen stanovila jako jednu z priorit a aby uvolněním odpovídajících finančních zdrojů podpořila cílené a inovační programy v EU i ve třetích zemích; vyzývá EU a její členské státy, aby podepsaly a ratifikovaly Úmluvu Rady Evropy o předcházení násilí páchanému na ženách a domácímu násilí a boji proti němu;

137. vítá přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU ze dne 5. dubna 2011 o prevenci obchodování s lidmi a boji proti němu⁽¹⁾, stejně jako zavedení nové strategie Komise nazvané „Strategie EU pro vymýcení obchodu s lidmi 2012–2016“; upozorňuje, že obchod s lidmi je komplexním nadnárodním jevem, který pramení z ohrožení chudobou, nedostatku demokratické kultury, nerovnosti žen a mužů a násilí na ženách; zdůrazňuje, že v rámci dialogu se třetími zeměmi o této otázce je třeba se více zaměřit na genderový aspekt; závěrem vyzývá členské státy, které dosud neratifikovaly protokol OSN o obchodování s lidmi (Palermský protokol) a Úmluvu Rady Evropy o opatřeních proti obchodování s lidmi, aby tak co nejdříve učinily;

(¹) Úř. věst. L 101, 15.4.2011, s. 1.

Čtvrtek, 13. prosince 2012

138. zdůraňuje klíčovou úlohu, kterou hrají ženy v politickém životě zemí jižního sousedství; vítá volební výsledky, které přinesly značný nárůst počtu žen na politických fórech;

139. vyzývá Radu, Komisi a členské státy, aby zejména prosazovaly ratifikaci a uplatňování Protokolu Africké unie o právech žen v Africe ze strany členských států Africké unie;

Práva dítěte

140. připomíná, že Lisabonská smlouva ukládá EU konkrétní závazek, podle něhož se má ve svých vnějších politikách zaměřovat na práva dětí; poukazuje na to, že téměř všeobecné přijetí Úmluvy OSN o právech dítěte představuje velmi pevný mezinárodní právní základ umožňující prosazování progresivních opatření v této oblasti; doporučuje, aby práva dítěte byla zohledňována ve všech politikách a opatřeních EU; vyzývá proto země, které tak ještě neučinily, aby tuto úmluvu ratifikovaly a začaly ji spolu s jejími opčními protokoly co nejdříve uplatňovat;

141. poukazuje na závažný problém, který existuje v několika subsaharských zemích, kde jsou děti obviňovány z čarodějnictví, což má vážné následky, počínaje sociálním vyloučením a konče dokonce vražděním těchto dětí a rituálními vraždami dětí jakožto obětí; konstatuje, že stát má odpovědnost za ochranu dětí před všemi formami násilí a zneužívání, a proto naléhavě žádá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku Unie, zvláštního zástupce EU pro lidská práva, Komisi a ESVČ, aby v dialogích o lidských právech s vládami dotčených zemí a při programování vnějších finančních nástrojů věnovali zvláštní pozornost ochraně dětí před všemi formami násilí a jejich osudu;

142. vyzývá ESVČ a Komisi, aby v rámci vnějších politik Unie chránily práva dětí během trestních řízení zavedením zvláštní ochrany, kterou uznají jejich zranitelnost vůči sekundární a opakované viktimizaci, a aby nejlepší zájem dítěte byl vždy hlavním kritériem, jak stanoví směrnice 2012/29/EU o minimálních pravidlech pro práva obětí;

143. vítá sdělení Komise nazvané „Agenda EU v oblasti práv dítěte“, které v rámci jediného dokumentu spojuje cíle vnitřní i vnější politiky; připomíná závazek zaměřit se na práva dítěte jako na jednu ze tří priorit kampaně obsažené ve sdělení místopředsedkyně Komise, vysoké představitelky Unie s názvem „Lidská práva a demokracie jako priority vnější činnosti EU“; zdůrazňuje však, že je důležité, aby se tyto závazky promítly do rozpočtových opatření a bylo sledováno jejich účinné plnění;

144. vyzývá k důslednému začleňování práv dítěte do strategií EU v oblasti lidských práv pro jednotlivé země v souladu se závazkem vyplývajícím z Lisabonské smlouvy; podporuje plány na dosažení dalších pokroků v rozvíjení přístupů k rozvojové spolupráci, které jsou založeny na právech, jak uvádí akční plán strategie EU pro lidská práva; zdůrazňuje naléhavou potřebu takového postupu v případě práv dětí, aby bylo možné dosáhnout dlouhodobějšího udržitelného pokroku; opakuje, že v některých zemích jsou zvláště zranitelné dívky;

145. zdůrazňuje, že je nutné bojovat proti všem formám nucené dětské práce, vykořisťování dětí a obchodu s dětmi; vyzývá k důkladnějšímu uplatňování platných vnitrostátních a mezinárodních pravidel, která zvyšují povědomí o zneužívání dětí na trhu práce; zdůrazňuje skutečnost, že děti a dospívající by měli pracovat pouze tehdy, pokud to neohrožuje jejich zdravý a osobní rozvoj a nenarušuje jejich školní docházku;

Svoboda myšlení, svědomí, náboženského vyznání nebo přesvědčení

146. zdůrazňuje, že právo na svobodu myšlení, svědomí, náboženského vyznání nebo přesvědčení je základním lidským právem⁽¹⁾, které zahrnuje právo věřit nebo nevěřit a svobodu praktikovat stejnou měrou teismus, neteismus i ateismus, ať již veřejně, nebo v soukromí, samostatně nebo v komunitě spolu s ostatními; zdůrazňuje, že uplatňování tohoto práva je základem pro rozvoj pluralitních a demokratických společností; vyzývá EU, aby v rámci politických dialogů se třetími zeměmi systematicky obhajovala právo na svobodu náboženského vyznání či přesvědčení pro všechny v souladu s úmluvami OSN o lidských právech;

⁽¹⁾ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. ledna 2011 o situaci křesťanů v souvislosti se svobodou náboženského vyznání, (Úř. věst. C 136 E, 11.5.2012, s. 53).

Čtvrtek, 13. prosince 2012

147. odsuzuje jakoukoli nesnášenlivost, diskriminaci nebo násilí na základě náboženského vyznání či přesvědčení, ať se děje kdekoli a komukoli, ať již je zaměřená na věřící, odpadlíky od víry či nevěřící; vyjadřuje hluboké znepokojení nad rostoucím počtem takových činů v různých zemích, jež jsou páčány na představitelích náboženských menšin i na těch, kteří patří ve většinových náboženských tradicích mezi umírněné a jsou zastánci pluralitní a rozmanité společnosti založené na vzájemné úctě mezi jednotlivci; vyjadřuje obavy nad beztrestností takových přečinů, zaujatostí policie a soudních systémů, které se těmito záležitostmi zabývají, a nad tím, že v mnoha zemích světa neexistují systémy náležitého odškodňování obětí; konstatuje, že události „arabského jara“, od kterých se očekávalo, že povedou k demokratické transformaci, v mnoha případech paradoxně přinesly zhoršení situace v oblasti práv a svobod náboženských menšin, a důrazně proto odsuzuje všechny násilné činy proti křesťanským, židovským, muslimským a jiným náboženským komunitám; uznává, že v mnoha zemích je stále více zapotřebí usilovat o proměnu sporu a smír, včetně mezináboženského dialogu na různých úrovních; naléhavě vyzývá EU a místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku Unie, zvláštního zástupce EU pro lidská práva, Komisi a ESVC, aby v rámci dialogů o lidských právech se třetími zeměmi věnovali pozornost diskriminačnímu a radikálnímu obsahu např. zpráv ve sdělovacích prostředcích a překážkám bránícím svobodně se hlásit ke své víře; domnívá se, že ve třetích zemích, kde se náboženské menšiny setkávají s porušováním svých práv, nelze takové problémy řešit izolací těchto menšin od okolní společnosti za účelem jejich ochrany, a tudíž vytvářením „paralelní společnosti“;

148. je obzvláště znepokojen situací v Číně, kde jednotlivci, kteří praktikují své náboženství jinými než oficiálně schválenými způsoby, mj. křesťané, muslimové, buddhisté a stoupenci hnutí Fa-lun-kung, jsou vystaveni systematickému pronásledování; vyzývá čínskou vládu, aby ukončila obtěžování a pronásledování hnutí Fa-lun-kung v rámci své kampaně zaměřené proti jeho stoupencům, kterým bývají za to, že uplatňují své právo na svobodu náboženského vyznání a přesvědčení, ukládány dlouhé tresty odnětí svobody a kteří jsou podrobováni „převýchově“ v pracovních táborech s cílem donutit je, aby se svého náboženského přesvědčení zřekli, i přesto, že Čína ratifikovala Úmluvu OSN proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání; naléhavě vyzývá Čínu, aby v souladu se svým příslibem ratifikovala Mezinárodní pakt o občanských a politických právech; naléhavě vyzývá čínské orgány, aby pozastavily a na základě skutečného postupu konzultací s Tibeťany následně též pozměnily ty politiky, které mají nejvíce negativní dopad na tibetský buddhismus, kulturu a tradici; je hluboce znepokojen situací na Kubě, co se týče náboženské svobody, zejména narůstajícím pronásledováním jak představitelů, tak stoupenců katolických a protestantských církví;

149. zdůrazňuje, že mezinárodní právo v oblasti ochrany lidských práv uznává svobodu myšlení, svědomí, náboženského vyznání, přesvědčení nebo politické příslušnosti bez ohledu na stav registrace, takže registrace by neměla být podmínkou pro praktikování náboženství nebo práva na politickou příslušnost; se znepokojením poukazuje na to, že všichni jednotlivci, kteří chtějí v Číně praktikovat náboženství, včetně pěti oficiálních náboženství – buddhismu, taoismu, islámu, římsko-katolické nebo protestantské víry – mají povinnost registrovat se u orgánů vlády a svou činnost musí praktikovat pod dohledem vládou řízených správních rad, což narušuje jejich náboženskou autonomii a omezuje jejich činnost; dále s obavami upozorňuje na skutečnost, že neregistrované náboženské skupiny, včetně stoupenců domácích církví a hnutí Fa-lun-kung, čelí různým formám špatného zacházení, kdy je omezována jejich činnost a setkávání, včetně zabavování majetku a dokonce zatýkání a věznění;

150. vítá skutečnost, že je téma svobody náboženského vyznání nebo přesvědčení součástí odborné přípravy poskytované pracovníkům EU; důrazně opakuje svou výzvu k vypracování ambiciózního souboru opatření, která by sloužila k prosazování práva na svobodu náboženského vyznání či přesvědčení v rámci vnější politiky EU; vítá v této souvislosti závazek EU vypracovat obecné zásady týkající se svobody náboženského vyznání či přesvědčení v souladu s bodem 23 akčního plánu EU pro lidská práva a demokracii; konstatuje, že tyto zásady by měly být v souladu se strategiemi EU v oblasti lidských práv pro jednotlivé země a obsahovat kontrolní seznam nezbytných svobod spojených s právem na svobodu náboženského vyznání či přesvědčení, který by umožňoval posouzení situace v dané zemi, a že součástí těchto zásad by měla být i metodika, s jejíž pomocí by bylo možné případy porušení svobody náboženského vyznání či přesvědčení určit; zdůrazňuje, že je nutné zapojit do přípravy těchto zásad Evropský parlament a organizace občanské společnosti; vybízí EU, aby zajistila soulad těchto nových zásad s prioritami uvedenými ve strategiích v oblasti lidských práv pro jednotlivé země; zdůrazňuje význam zahrnutí svobody náboženského vyznání nebo přesvědčení do rozvojových a vnějších politik EU;

151. naléhavě žádá EU, aby aktivně reagovala na zvýšené využívání zákonů o odpadlictví, rouhání a zákonů proti konverzi a na úlohu, kterou tyto zákony hrají v souvislosti s nárůstem náboženské nesnášenlivosti a diskriminace; zdůrazňuje, že mezinárodní právo zahrnuje právo hlásit se ke svému vyznání a přijmout nebo změnit vyznání nebo

Čtvrtek, 13. prosince 2012

přesvědčení; vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku Unie a orgány EU, aby přijaly opatření namířená proti těmto nepřijatelným praktikám a vyvíjely nátlak na třetí země (zvláště země, které jsou partnery EU), ve kterých tyto praktiky stále přežívají, s cílem tyto praktiky ukončit; vyzývá EU, aby se vyslovila proti využívání těchto zákonů ze strany vlád a aby podpořila právo občanů změnit náboženské vyznání, zejména v zemích, kde hrozí za odpadlictví trest smrti;

152. zdůrazňuje význam ochrany svobody myšlení, svědomí, náboženského vyznání či přesvědčení, včetně ateismu a jiných forem bezvěrectví, v rámci mezinárodních úmluv o lidských právech, a trvá na tom, že tato svoboda by neměla být oslabována zákony o rouhání používanými k utlačování a pronásledování odlišných vyznání či přesvědčení; zdůrazňuje, že ačkoli zákony o rouhání jsou často prosazovány pod záminkou snižování společenského napětí, ve skutečnosti přispívají k jeho zvyšování a k nárůstu nesnášenlivosti, zejména vůči náboženským menšinám; připomíná v této souvislosti, že v řadě zemí je stále běžnou praxí zákaz, konfiskace a ničení míst bohoslužeb a náboženských publikací a zákaz vzdělávání duchovních; naléhavě vyzývá orgány EU, aby v rámci svých kontaktů s příslušnými vládami na taková porušování práv reagovaly; vyzývá k neústupnému postoji ke zneužívání zákonů o rouhání k pronásledování příslušníků náboženských menšin;

153. zdůrazňuje význam prosazování svobody náboženského vyznání nebo přesvědčení v rámci rozvojových politik EU, politik předcházení konfliktům a boje proti terorismu; vítá otevřený přístup všech účastníků mezikulturního a mezináboženského dialogu a spolupráci na různých úrovních zahrnujících náboženské vůdce, ženy, mládež a představitele etnických menšin zaměřenou na posílení sociální soudržnosti a mírumilovných společností; vítá závazek EU předkládat a prosazovat právo na svobodu vyznání nebo přesvědčení na mezinárodních a regionálních fórech včetně OSN, OBSE a Rady Evropy a jiných regionálních mechanismů a vyzývá ke konstruktivnímu dialogu s Organizací islámské spolupráce (OIC) o upuštění od terminologie související s bojem proti hanobení náboženství; vyzývá EU, aby na půdě Valného shromáždění OSN nadále každoročně předkládala svou rezoluci o svobodě náboženského vyznání či přesvědčení;

154. vítá společné prohlášení místopředsedkyně Komise, vysoké představitelky Unie, generálního tajemníka Organizace islámské spolupráce, generálního tajemníka Ligy arabských států a komisaře Africké unie pro mír a bezpečnost ze dne 20. září 2012, v němž se zdůrazňuje úcta ke všem náboženstvím a zásadní význam náboženské svobody a tolerance a zároveň plně uznává význam svobody projevu; odsuzuje jakoukoli podporu náboženské nesnášenlivosti a násilí a vyjadřuje hluboké politování nad ztrátou lidských životů při nedávných útocích na diplomatické mise; vyjadřuje soustrast rodinám obětí;

155. konstatuje, že svoboda náboženského vyznání či přesvědčení je spojená s otázkami týkajícími se uznání, rovných občanských práv a rovného požívání práv v dané společnosti; vyzývá EU, aby se přednostně zabývala otázkami rovnosti a rovných občanských práv představitelů znevýhodněných a diskriminovaných skupin ve společnosti; zdůrazňuje dále, že je důležité podporovat iniciativy občanské společnosti a obránců lidských práv a umožnit jejich financování s cílem podpořit jejich snahy v boji proti diskriminaci, nesnášenlivosti a násilí na základě vyznání nebo přesvědčení;

156. naléhavě vyzývá ESVČ, aby v rámci své struktury pro sledování a vyhodnocování úlohy vyznání či přesvědčení v současných společnostech a mezinárodních vztazích vytvořila stálou kapacitu a aby otázku svobody vyznání či přesvědčení zahrnula do činnosti všech tematicky a geograficky zaměřených ředitelství a oddělení; vybízí ESVČ, aby Parlamentu každoročně podávala zprávu o pokroku dosaženém v oblasti svobody náboženského vyznání nebo přesvědčení ve světě;

157. zdůrazňuje, že je důležité podporovat iniciativy občanské společnosti a obránců lidských práv a umožnit jejich financování s cílem podpořit jejich snahy v boji proti diskriminaci, nesnášenlivosti a násilí na základě vyznání nebo přesvědčení; domnívá se, že režimy podpory jednotlivých zemí evropského nástroje pro demokracii a lidská práva by měly

Čtvrtek, 13. prosince 2012

upřednostňovat financování ochrany a prosazování svobody náboženského vyznání nebo přesvědčení v zemích, ve kterých byla tato práva podle strategií EU pro jednotlivé země zařazena mezi priority;

o
o o

158. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, zvláštnímu zástupci EU pro lidská práva a Evropské službě pro vnější činnost, vládám a parlamentům členských států a kandidátských zemí, Organizaci spojených národů, Radě Evropy a vládám zemí a území uvedených v tomto usnesení.

P7_TA(2012)0504

Přezkum strategie EU v oblasti lidských práv

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. prosince 2012 o přezkoumání strategie EU v oblasti lidských práv (2012/2062(INI)).

(2015/C 434/10)

Evropský parlament,

- s ohledem na články 2, 3, 6, 8, 21, 33 a 36 Smlouvy o Evropské unii (SEU),
- s ohledem na společné sdělení vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a Komise Evropskému parlamentu a Radě ze dne 12. prosince 2011 nazvané „Lidská práva a demokracie jako priority vnější činnosti EU – na cestě k efektivnějšímu přístupu“ (COM(2011)0886),
- s ohledem na sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu ze dne 8. května 2001 nazvané „Úloha Evropské unie při podpoře lidských práv a demokratizace ve třetích zemích“ (COM(2001)0252),
- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 20. dubna 2010 nazvané „Poskytování prostoru svobody, bezpečnosti a práva evropským občanům – Akční plán provádění Stockholmského programu“ (COM(2010)0171),
- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 25. října 2011 nazvané „Obnovená strategie EU pro sociální odpovědnost podniků na období 2011–2014“ (COM(2011)0681),
- s ohledem na strategický rámec EU pro lidská práva a demokracii a akční plán EU týkající se lidských práv a demokracie, které byly přijaty na 3179. zasedání Rady pro zahraniční věci dne 25. června 2012,
- s ohledem na obecné zásady OSN v oblasti podnikání a lidských práv,
- s ohledem na své usnesení ze dne 18. dubna 2012 o výroční zprávě o stavu lidských práv ve světě a politice Evropské unie v této oblasti, včetně dopadů na strategickou politiku EU týkající se lidských práv⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Přijaté texty, P7_TA(2012)0126.